

MUZEUM ŠUMAVY SUŠICE

příspěvková organizace

VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2019

Muzeum Šumavy Sušice, příspěvková organizace

Adresa: náměstí Svobody 40, 342 0 Sušice

IČO: 00075116

Zřizovatel : Plzeňský kraj, Škroupova 18, 30613 Plzeň

Právní forma: příspěvková organizace

ID datové schránky: 8e5mi3q

Účet: 2034351/0100 (Komerční banka Sušice)

**Organizace je zapsaná v Obchodním rejstříku,
vedeném krajským soudem v Plzni, pod značkou Pr 748.**

www.muzeum.sumava.net

OBSAH

1. Úvod
2. Sbírkotvorná činnost
3. Evidence a inventarizace sbírek
4. Ochrana sbírek
5. Knihovna
6. Stálé expozice a výstavy
7. Opravy a udržování objektů
8. Ostatní činnost muzea:
 - a) odborné pracoviště historické
 - b) odborné pracoviště přírodovědné
 - c) Záchranná stanice pro handicapované živočichy
 - d) přednášková činnost a ostatní kulturní činnost v organizaci
 - e) zajištění badatelské činnosti, spolupráce se školami, obcemi a sdělovacími prostředky, spolupráce s muzei v zahraničí atd.
 - f) práce v poradních orgánech jiných muzeí, AMG, sdruženích apod.
9. Ediční a publikační činnost
10. Ekonomika, hospodaření
11. Seznam pracovníků k 31.12.2019
12. Přílohy
 - a) Výroční zpráva o svobodném přístupu k informacím za rok 2019
 - b) Roční výkaz MK ČR o muzeu a galerii za rok 2019
 - c) Přehled o příjmu živočichů v záchranné stanici za rok 2019
 - d) pozvánky, plakáty
 - e) přírůstky do sbírek v roce 2019

1. ÚVOD

Komplex Muzea Šumavy zaujímá mezi muzei šumavského regionu významné postavení. Muzeum v Sušici vzniklo v roce 1880 jako první muzeum v oblasti Šumavy. Muzeum v Kašperských Horách bylo založeno v roce 1924 a železnorudské muzeum v roce 1936. Všechna tato muzea měla od svého vzniku zřetelný vlastivědný charakter a původní sbírkové programy se zaměřovaly na příslušná města a jejich nejbližší okolí. V roce 1963 se objevila myšlenka spojit muzea v Sušici a v Kašperských Horách do jednoho celku a vytvořit tak větší muzejní ústav, který by zahrnoval větší část Šumavy. Obě muzea měla být propojena tak, že v Kašperských Horách bylo vytvořeno přírodovědné a v Sušici společenskovední pracoviště. Pro příbuznou tematiku (sklářství) bylo k tomuto celku připojeno i nedaleké muzeum v Železné Rudě. Na základě rozhodnutí ONV Klatovy tak v roce 1967 vznikla nová příspěvková organizace s názvem Muzeum Šumavy Sušice.

Od roku 2002 je zřizovatelem muzea zřizovatelem Plzeňský kraj. Povinnosti a pravomoci muzea upravuje zřizovací listina vydaná na základě usnesení Zastupitelstva Plzeňského kraje ze dne 15. dubna 2003 (aktuální dodatek je z 26. dubna 2017).

Od 1. ledna 2015 přešla pod Muzeum Šumavy nová pobočka – muzeum Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě u Hartmanic, které od jeho založení spadalo pod Západočeské muzeum v Plzni. Toto muzeum přibližuje především osud rodiny židovského historika a rabína Dr. Šimona Adlera, který se zde narodil a v roce 1944 se stal obětí holocaustu. Je zde rovněž prezentována kultura a náboženství židovských obyvatel a jejich soužití s ostatními členy české a německé komunity v západočeském příhraničí.

Celkem tak má muzeum pět poboček se stálými expozicemi a výstavními prostory: Muzeum Šumavy Sušice, Muzeum Šumavy Kašperské Hory, Galerie muzea Kašperské Hory, Muzeum Šumavy Dobrá Voda, Muzeum Šumavy Železná Ruda. Kromě toho spravuje muzeum dva objekty depozitáře – v Břežanech a v Kašperských Horách a provozuje také Záchranou stanici pro handicapované živočichy v Kašperských Horách. Objekty muzea v Sušici a depozitáře v Břežanech jsou památkově chráněné.

Instituce plní funkci muzea ve smyslu zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Organizace je zřízena za účelem získávat, shromažďovat, trvale uchovávat, evidovat, odborně zpracovávat a zpřístupňovat veřejnosti sbírky (tj. soubory sbírkových předmětů) muzejní povahy, včetně poskytování doplňkových služeb odborné i široké veřejnosti. Muzeum Šumavy patří mezi vlastivědná víceoborová muzea a sbírkový fond muzea zahrnuje především památky šumavské a pošumavské provenience – sklo, lidové umění, regionální výtvarné umění, užité umění od středověku po 20. století, sbírky přírodovědné, sklářství. Od roku 1988 pracuje při muzeu ještě Záchraná stanice pro handicapované živočichy.

V roce 2019 muzeum realizovalo nebo se významně podílelo na realizaci celkem 24 výstav. I v roce 2019 bylo muzeum garantem dlouhodobé výstavy věnované spisovateli Karlu Klostermannovi v bývalé hájovně na Břežníku. Celková návštěvnost stálých expozic a výstav byla v roce 2019 25.872 osob, ostatní akce pořádané muzeem navštívilo 1.082 osob a doprovodné programy k probíhajícím výstavám a stálým expozicím navštívilo 1.365 osob. Celkem tedy navštívilo stálé expozice, výstavy, doprovodné akce k výstavám a ostatní akce pořádané muzeem v roce 2019 27.237 návštěvníků. Ve srovnání s předešlým rokem byla návštěvnost

výrazně nižší. Bylo to způsobeno především uzavřením muzea v Kašperských Horách, kde probíhala od ledna do září stavba výtahu, a také částečným omezením provozu a uzavřením expozice v muzeu v Dobré Vodě, kde probíhala celková reinstalace a úprava stálé expozice. K nižší návštěvnosti obou muzeí přispěly jistě i dlouhodobé uzavírky komunikací a složité objížďky, které také část návštěvníků odradily.

V roce 2019 jsme dokončili první část projektu „Vybudování sklářského muzea včetně bezbariérového přístupu a rekonstrukce depozitáře v Kašperských Horách“ podpořeného z programu IROP, a to stavbu výtahu v objektu muzea v Kašperských Horách. Zároveň byla zahájena druhá část projektu – rekonstrukce objektu depozitáře v Kašperských Horách.

V oblasti sbírkotvorné činnosti se podařilo získat řadu cenných přírůstků do muzejních sbírek. Celkem muzeum získalo 40 inventárních čísel nových přírůstků.

Muzeum Šumavy dnes představuje důležitý fenomén celého regionu. Pro další práci tohoto muzea je inspirující skutečností stálý zájem veřejnosti a relativně dobrá návštěvnost, která souvisí s turistickou atraktivitou Šumavy. Muzeum Šumavy je zařízením, které může stavět na tradici a dobré pověsti své dlouholeté kulturní práce, na bohatství a kvalitě svých sbírek a na fungujících pracovních kontaktech s předními odborníky, může také zodpovědně zkvalitňovat svou odbornou a publikační práci.

2. SBÍRKOTVORNÁ ČINNOST

Muzeum Šumavy je muzeem o Šumavě, to znamená, že ve své sbírkotvorné činnosti se snaží komplexně dokumentovat život a přírodu především centrální části Šumavy. Sběrná oblast muzea zahrnuje kromě Sušicka, Kašperskohorska a Železnorudska i Stašsko, Kvildsko, Lenoru a částečně Vimpersko. Sbírky Muzea Šumavy již od doby svého vzniku představují ve svém celku velice kvalitní sbírkový fond šumavské a pošumavské provenience. Ve sbírkách společenských věd vynikají například některé archeologické památky, numismatická sbírka, řemeslnické, dřevařské, zemědělské, hamernické a sklářské nářadí a pomůcky, porcelán a keramika, textil, výrobky uměleckého řemesla a průmyslu, výrobky tzv. podomáckého průmyslu, památky zlatorudného hornictví, památky lidové kultury a umění, hudební nástroje, písemné památky, fotografie, památky na některé významné osobnosti a další doklady hospodářského a společenského života. Badatele zvláště zajímá poměrně početná sbírka šumavského skla, kde je významně zastoupena produkce sklárny Lötz v Klášterském Mlýně, dále výrobky skláren v Anníně, Adolfově a Lenoře. Unikátní soubor secesního skla firmy Lötz doplňuje také rozsáhlý archív sklářských střižů a návrhů, který je jedinečným zdrojem informací o produkci a uměleckém vývoji sklárny.

Ojedinělou a významnou součástí tohoto fondu je sbírka tvořená exponáty, které v letech 2005 – 2016 daroval muzeu pan Bruno Schreiber ze Švýcarska. Kromě více než 450 předmětů ze skla obsahuje tato sbírka malou, ale hodnotnou sbírku historického cínu převážně z poloviny 19. století, cenný barokní obraz Madony s dítětkem od barokního malíře Sassoferrata a řadu dalších umělecko-historických předmětů. Mezi významné fondy se dále řadí dochovaná část knihovny kláštera kapucínů v Sušici, sušický cínový poklad z přelomu 16. a 17. století, šumavské kresby, akvarely a barevné dřevoryty Josefa Váchala, nejstarší sušické zápalky atd. Mezi nejceněnější sbírkové předměty patří také soubor pozdně gotických plastik z přelomu 15. a 16. století. Sem se řadí především díla Mistra Oplakávání ze Zvíkova z 1. třetiny 16. století, která patří ke špičkám českého gotického umění a jsou vystavena ve stálé expozici v Kašperských Horách.

Velké zastoupení mají i přírodovědné sbírky, které jsou členěny do několika základních skupin – mineralogie, geologie, botanika, zoologie a entomologie. Rozsáhlou botanickou sbírku tvoří několik tisíc herbářových položek, podobně bohatý je i entomologický materiál. V zoologické sbírce patří mezi nejceněnější předměty preparáty živočichů již vyhubených, vážně ohrožených nebo zatoulanců ze vzdálenějších zemí. Také botanické sbírky muzea jsou odborníky vysoce ceněny, protože jsou v nich zastoupeny druhy rostlin, které dnes již v přírodě nenajdeme, nebo jen velmi zřídka. Přírodovědné pracoviště Muzea Šumavy vzhledem k platné legislativě nemá prakticky možnost dále vlastním sběrem rozšiřovat přírodovědné sbírky a také možnost vlastních terénních výzkumů je značně omezená. Z důvodů ochrany přírody jsou tak některé přírodniny dnes dokladovány pouze fotografiemi. Kromě jiného se podařilo také získat pro některé odborné pracovníky výjimku (povolení ke vstupu) z ochranných podmínek na území NP a CHKO Šumava ve smyslu platné legislativy.

V rozpočtu schváleném pro rok 2019 byla vyčleněna částka 90.000,- na nákup sbírek. Muzeum této skutečnosti v roce 2019 využilo především k doplnění své sbírky výtvarného umění, a to především zakoupením výtvarných děl od současných autorů. Tématicky se zakoupená výtvarná díla vztahují k Šumavě.

V roce 2019 získalo Muzeum Šumavy celkem 40 inventárních čísel přírůstků:

1. Jan Hála: Kašperské Hory – náměstí, olej na plátně - koupě
2. Jan Hála: Kašperské Hory, olej na plátně - koupě
3. Zbyněk Hraba: Na Luzném, Vydra, Jarní tání, barevné linoryty - koupě
4. Petr Palma: Dříví v lese, Zjevení sv. Huberta, Rozjímání šumavského dřevorubce, linoryty - koupě
5. Pavel Piekar: Otava, Plešné jezero, barevné linoryty - koupě
6. Ladislav Sýkora: Kobylka, Krmelec, Na stráni, barevné linoryty - koupě
7. soubor pěti výrobků ze současné produkce sklárny v Rajsku (dva poháry, miska, svícen, váza) - koupě
8. soubor deseti historických pohlednic Sušice a Šumavy - koupě
9. dva exempláře historického skla (fialová váza, miska s kovovou montáží) - koupě
10. historická malovaná pohlednice (náměstí v Kašperských Horách) - koupě
11. konvolut tiskovin a písemností o šumavských sklárnách - koupě
12. pět dermoplastických preparátů do příropdovědného fondu (poštolka, pušтік, sova pálená, morčák, pochop) - koupě
13. Bohumil Ulrych: Pradleny, olej na plátně – koupě
14. cechovní typář sušických mečířů, zámečníků a truhlářů – vl. sběr
15. malé těžátko z fialové skloviny – vl. sběr

Jan Hála - v roce 1956 byl přijat na Vysokou školu výtvarných umění v Bratislavě do malířského ateliéru prof. Jána Mudrocha. Po třech letech přešel na Akademii výtvarných umění v Praze do školy prof. Vlastimila Rady, kterou po jeho smrti převzal prof. František Jiroudek, u něhož ukončil studia roku 1963 jako akademický malíř. Svůj zájem o restaurování uměleckých děl dovršil v letech 1965-1968 na Akademii výtvarných umění v Praze, postgraduálním studiem malířských a restaurátorských technik v ateliéru profesora Bohuslava Slánského. Samostatně pracuje jako restaurátor obrazů a polychromovaných plastik od roku 1965 do současnosti. S muzeem spolupracuje již řadu let, především jako restaurátor.

Pavel Piekar - vystudoval stavební fakultu ČVUT v Praze a absolvoval soukromá výtvarná školení u Bohuslava Kutila a Jenny a Jana Hladíkových. S technikou linorytu systematicky pracuje od roku 1983. Vytváří grafické cykly, k jeho stálým tématům patří Krajiny, Krajiny s akty, Portréty, Děti, Architektura, Benátky, Itálie. Je předsedou spolku sdružení SČUG Hollar.

Petr Palma - v patnácti letech nastoupil do učení do Jihočeských tiskáren a vyučil se ručním sazečem. První grafické zkušenosti mu zprostředkoval akademický malíř Milan Peterka v Lidové škole umění. V letech 1976 - 1979 studoval na Střední průmyslové škole grafické v Praze obor grafická úprava tiskovin. Několik let pracoval jako grafik - návrhář v Jihočeských tiskárnách v Českých Budějovicích. Zhruba od roku 1990 se soustavněji věnuje linorytu a dřevořezu.

Zbyněk Hraba - studoval na Střední průmyslové škole grafické v Praze obor grafická úprava tiskovin a na Vysoké škole uměleckopráhmyslové v Ateliéru knižní kultury a písma. Kromě barevného linorytu a malby se věnuje užité grafice, zejména knižní typografii.

Ladislav Sýkora - linorytem se zabývá od konce 80. let, s barevnými soutisky začal kolem roku 1993. Postupně si vypracoval vlastní techniku linorytu, kombinovaného s monotypem. Kromě linorytu vytvářel dřevěné a kovové plastiky a v posledních letech se věnuje i knižní ilustraci šumavských autorů.

Bohumil Ullrych (1893 – 1948) - malíř, výtvarník, pedagog, krajinář a figuralista. Čerpal náměty z okolí Březnice, Příbramska a Pošumaví. Muzeum má ve svém sbírkovém fondu již několik jeho prací.

Cechovní typář sušických mečířů, zámečníků a truhlářů – cechovní typář z předbělohorského období. Sušická městská rada udělila tomuto cechu artikule 2. února 1581, takže lze předpokládat, že toto pečetičko bylo vyrobeno krátce potom.

V roce 2019 jsme také doplnili pěti novými dermoplastickými preparáty přírodovědné sbírky muzea

Náklady na nákup sbírkových předmětů v roce 2019 byly ve výši 92. 549,- Kč.

3. EVIDENCE A INVENTARIZACE SBÍREK

Podle zákona č. 122/2000 Sb., má Muzeum Šumavy zaevidované v centrální evidenci sbírek (CES) 2 samostatné sbírky:

1. sbírka Muzea Šumavy v Sušici a v Kašperských Horách
2. sbírka Muzea Šumavy v Železné Rudě

V rámci katalogu „obecné sbírky“ (BACH system) pokračuje přepisování záznamů z přírůstkových knih do databáze. Prozatím se i nadále vede souběžně evidence v počítači i v dosavadní přírůstkové knize. Celkem je takto do elektronické podoby přepsáno 8.433 inventárních čísel.

Do evidence písemností v počítačovém programu BACH (písemnosti se sign. P, D, TA, TB, TC s přesahy do knihovních signatur D a E) bylo zaneseno za rok 2019 43 nových samostatných položek. Další materiál byl, stejně jako v každém roce, vzhledem ke své tématické příbuznosti přemanimulován z několika rozptýlených signatur pod jednu jedinou (nejčastěji materiály dokumentující činnost muzea). Celkem je tak již v elektronické podobě zpracováno 1.412 složek písemných památek včetně digitalizovaného záznamu.

V programu BACH je zpracováno a zdigitalizováno celkem 2.783 inventárních čísel fotografií a pohlednic.

Zapisování a digitalizace geologické a mineralogické sbírky do programu programu BACH v roce 2019 nepokračovala. Program vykazoval určité chyby a nedostatky. Počátkem roku 2020 se počítá s jeho reinstalací a novou verzí. V současné době je v elektronické podobě zpracováno 801 položek z geologické a mineralogické sbírky (všechny položky včetně fotografií).

V roce 2020 budou pro další pracovníky muzea pořízeny aplikace BACH (celkem 5) a bude pokračovat zpracování a digitalizace sbírek prostřednictvím těchto aplikací.

V roce 2019 byla provedena inventarizace podsbírký fotografií a pohlednic – celkem 1.397 inv. čísel).

Kromě toho na základě kontroly MK ČR byla s platností k 21.10.2019 příkazem ředitelky muzea nařízeno zahájení generální inventury všech podsbírek Muzea Šumavy. Jako první byly zahájeny inventury těchto podsbírek:

- věda, technika a průmyslová výroba,
- numismatika,
- výtvarné umění,
- uměleckoprůmyslové práce,
- militaria.

Celkem tak bylo v roce 2019 zinventarizováno:

- fotografie a pohlednice: 1.397 inv. čísel,
- věda, technika a průmyslové práce (sirky): 456 inv. čísel (939 položek),
- numismatika: 2.550 inv. čísel (2.550 položek),
- lidové umění a výtvarné umění: 158 inv. čísel (258 položek),
- uměleckohistorické práce (sklo): 570 inv. čísel (870 položek),
- militaria: 119 inv. čísel (119 položek).

Celkem: 5.250 inv. čísel, tj. 6.033 položek.

Zároveň s inventarizací se pořizuje fotodokumentace. U podsbírký věda, technika a průmyslové práce je pořízena fotodokumentace u všech zinventarizovaných předmětů, u ostatních je zatím fotodokumentace pořízena částečně a postupně pokračuje. U podsbírký fotografií a pohlednic jsou všechny inventarizované položky zdigitalizovány.

4. OCHRANA SBÍREK

Muzeum disponuje dostatečnou plochou depozitářů, ale z hlediska zabezpečení, klimatu a vybavení plně vyhovují jen nové depozitáře v Kašperských Horách. Postupně se však vytvářejí podmínky pro odpovídající uložení sbírek v dalších depozitářích.

V novém depozitáři v Kašperských Horách jsou definitivně uloženy sbírky skla, porcelánu, rozsáhlá sbírka betlémů, podmalby na skle, plastiky a obrazy, grafika, plakáty, velkoformátové fotografie, sbírková knihovna, sklářský archiv a dočasně i sbírky přírodovědné (geologie, mineralogie), které budou po rekonstrukci uloženy v novém depozitáři.

Zlepšila se také situace depozitáře v Břežanech, kde byla až v roce 2010 zavedena voda, zbudováno zázemí (kuchyňka, WC) a vytvořen prostor pro práci se sbírkami. Depozitář byl také vybaven novým pevným i mobilním regálovým systémem, který umožňuje lepší a přehlednější uložení sbírek. V roce 2011 zde bylo vytvořeno pracovní místo (poloviční úvazek) pro správce objektu a kurátora zdejší sbírky. Při odborné prohlídce se zjistilo, že v tomto depozitáři nejsou sbírky ohroženy plísněmi. Vzhledem k tomu, že nyní se v objektu pravidelně větrá, část je temperována a provádí se zde pravidelné každoroční chemické ošetření uložených sbírek, celková situace se zde výrazně zlepšila. Pokračuje postupné ukládání etnografických sbírek, uložených v tomto depozitáři, do nových regálů. Předměty jsou očištěny, roztríděny, pořizuje se jejich fotodokumentace a lokační seznamy. Dočasně je zde uložena sbírka archeologická a textilu, sádrové odlitky a kachle, které budou po rekonstrukci přemístěny také do nového depozitáře v Kašperských Horách. Depozitář v Břežanech se nachází v budově bývalé školy. V roce 2016 byl tento objekt prohlášen za kulturní památku se zdůvodněním, že se jedná o typický příklad patrové školní budovy z konce 19. století, výjimečně dochovaný v autentické podobě včetně původních interiérů a doprovodného zázemí. Původní „trojtřídka“ byla postavena v r. 1895 podle návrhu stavitele Majera z Horažďovic. V roce 2017 byla na objektu provedena kompletní výměna poškozených částí krovu a položena nová střešní krytina. Na základě požadavku NPÚ byla na střeše obnovena i tři okna tzv. volského typu. Objekt má katalogové číslo: 1934489904 a číslo ÚSKP: 105804.

Dále má muzeum menší půdní depozitář v budově muzea v Sušici, kde jsou uloženy dokumenty a sbírka fotografií. Část prostoru v objektu Galerie (čp. 141) v Kašperských Horách je zatím vyčleněná pro uložení zoologických, entomologických a botanických sbírek, které budou definitivně uloženy po rekonstrukci do depozitáře v objektu bývalé praktické školy v Kašperských Horách.

V roce 2018 jsme získali v rámci projektu IROP finanční podporu na rekonstrukci depozitáře v objektu bývalé praktické školy v Kašperských Horách, proto jsme v průběhu roku 2018 a následně i v roce 2019 sbírky uložené v tomto objektu v roce 2015, přestěhovali opět do ostatních depozitářů v Kašperských Horách a v Břežanech. Rekonstrukce objektu depozitáře byla zahájena v červenci 2019 a zdárně pokračuje.

Na základě doporučení kontroly MK ČR byly do depozitářů doplněny přístroje na měření vlhkosti a teploty a bylo zavedeno pravidelné pořizování záznamů. Ve všech depozitářích byla také provedena pravidelná odborná deratizace.

5. KNIHOVNA

Muzejní knihovna je dle zák. 257/2001Sb., zapsaná pod evidenčním číslem 5800/2004 jako knihovna Muzea Šumavy Sušice, základní knihovna se specializovaným knihovním fondem. Knihovna poskytuje presenční služby veřejnosti. Kromě odborné literatury obsahuje i regionální fond a fond starých tisků. Knihovna také odebírá pravidelně 19 titulů regionálních a odborných periodik. Knihovna je vybavena knihovním systémem Clavius. Správu knihovny zajišťuje v rámci svého úvazku historik a archivář PhDr. Jan Lhoták. V Sušici je umístěna studijní knihovna společenskovědní a v Kašperských Horách je umístěna knihovna přírodovědná. Od roku 2009 se v Kašperských Horách buduje ještě specializovaná knihovna se sklářskou literaturou. Do nového klimatizovaného depozitáře v Kašperských Horách byla v minulých letech také přesunuta část sbírkové knihovny.

K 31.12.2019 studijní knihovna obsahovala celkem 21.941 inventárních čísel. V roce 2019 bylo v knihovně zaevidováno 189 nových přírůstkových čísel (včetně svázaných ročníků odborných časopisů). Celkové náklady na nákup knih činily v roce 2019 8.000,- Kč.

V roce 2019 byla provedena inventarizace části studijní knihovny se signaturou A (knihy formátu do velikosti A5. Zinventarizováno bylo celkem 600 inv. čísel, tj 946 položek.

Knihovna muzea odebírá tato periodika:

1. Art + Antiques
2. Časopis Národního muzea
3. Český časopis historický
4. Dějiny a současnost
5. Historický obzor
6. Klatovský deník
7. Muzejní a vlastivědná práce
8. Ochrana přírody
9. Památky archeologické
10. Rodopisná revue
11. Rozhled
12. Sušické noviny
13. Týdeník Klatovska
14. Umění

15. Věstník AMG
16. Vítaný host
17. Zprávy památkové péče
18. Zprávy České botanické společnosti
19. Živa
20. Plzeňský kraj

Přehled regionálních periodik v knihovna muzea

Posel ze Sušice	1879 – 1893
Svatobor	1894 – 1915
Sušické listy	1918 – 1940
Sušický sirkař	1945; 1951 – 1962
Šumavský hraničář	1947
Hraničář	1969; 1973 – 1980; 1982 – 10. 9. 1993
Sušické noviny	1950 – 1954; 1990 – současnost
Sušické střípky	1994
Šumavan	1868 – 1886; 1890; 1893 – 1908; 1910 – 1914; 1918 – 1930; 1932 – 1939; 1941; 1991 – 1993
Nové Klatovsko	1960 – 1989; 2009 – 2010
Týdeník Klatovska	1992 – současnost
Klatovský deník	duben 1993 – současnost
Pravda; postupně Nová pravda; Deník Nová Pravda; Plzeňský deník	1946; 1959 – březen 1993
Jihočeská Pravda; později Deník Jihočeská Pravda	1967 – 1992
Minulostí Západočeského kraje	1962 – 2019

6. STÁLÉ EXPOZICE A VÝSTAVY

◆ Muzeum Šumavy Sušice

Původně Městské muzeum v Sušici patří k nejstarším muzeím v Čechách. Bylo založeno již v roce 1880 a stalo se prvním muzeem v jihozápadních Čechách. Tehdy bylo v Českých zemích jen 26 muzeí. Nejbližší muzea byla v Českých Budějovicích (1877) a v Plzni (1878). Zakladatelem sušického muzea byl místní učitel Josef Holík. Díky podpoře starosty Seitze a místní spořitelny se ve 30. letech podařilo prosadit záměr, aby muzeum získalo pro své účely budovu bývalého děkanství – tzv. Voprchovský dům na náměstí, původně měšťanský pozdně gotický dům, přestavěný renesančně v době kolem roku 1600. Úpravy historického domu bývalého děkanství pro muzeum provedl citlivě za přísného respektování zásad památkové péče v letech 1932 – 1935 místní stavitel Karel Houra. Historická budova slouží muzeu dodnes. Úvodní část **stálé expozice** sušického muzea předkládá ukázky z archeologických nálezů pravěkého i středověkého původu. Mezi nejzajímavější předměty patří památky z pravěkého hradiště na Sedle, které bylo obýváno Kelty i Slovy nebo nálezy ze slovanského pohřebiště pod Svatoborem z 11. století. V přízemí se nachází také jeden z nejvýznamnějších magnetů muzea - Sušický mechanický betlém. Jedná se o jeden z největších mechanických betlémů v ČR, společné dílo místních řezbářů Karla Tittla a Pavla Svobody z roku 2004. Betlém, který je majetkem Města Sušice a do muzea je jen zapůjčen jako dlouhodobá zápůjčka na základě smlouvy, je přístupný celoročně. Velká část přízemí muzejní budovy je věnována fenoménu sušického sirkařství, kde jsou kromě sirkařských strojů a náradí různé druhy nejstarších zapalovačů, zápalek a zápalkových nálepek. Tato část expozice je už jen připomínkou zaniklé tradice, která začala v roce 1839 a Sušici proslavila snad na celém světě. Továrna byla jediným výrobcem zápalek v Česku, přičemž osmdesát pět procent výrobků firmy směřovalo na zahraniční trhy. Výroba zápalek zde definitivně skončila na konci roku 2008. V přízemí byla již v roce 2014 otevřena také nová malá expozice věnovaná historii někdejší druhé továrny na výrobu sirek, později přeměněné na výrobu obalového materiálu – PAP (GIO'STYLE PAP a.s., DOPLA PAP a.s.).

Zakladatel sušického sírkařství Vojtěch Scheinost se v roce 1865 osamostatnil a založil vlastní výrobu zápalek, tzv. Hořejší továrnu. Druhá sušická sírkařna prosperovala celkem slušně a roku 1903 se i tato sírkařna s celou řadou dalších stala členem akciové společnosti SOLO. V období hospodářské krize však továrna s výrobou skončila – poslední sirky se zde vyrobily v pátek 11. března 1932. Už v srpnu roku 1933 byla v bývalé Scheinostově sírkařně, pozdějším PAPu, zahájena zcela nová výroba papírových impregnovaných nádobek SOLOKUP a průhledných obalů a nádobek FADUTUB z acetylové celulózy. Závod dostal nové označení „PAP“, odvozené od papíru a papírenské výroby.

V zadním traktu muzea, který prošel rekonstrukcí a dostavbou, je malé lapidárium, kde vystavujeme historické kamenné prvky, které dříve muzeum veřejnosti ukázat nemohlo. Najdeme tu například městský pranýř, mlecí kameny, kamenné koryto, profilovaná kamenná ostění a jiné ozdobné kamenné prvky. Tuto expozici postupně doplňujeme zrestaurovanými unikátními kříži ze zrušeného starého sušického hřbitova.

V patře je expozice věnována především dějinám města Sušice. Kulturní úroveň města před bitvou na Bílé hoře ilustrují pozdně gotické plastiky (například Klečící Madona z Čimic od Monogramisty IP, Pieta Mistra Oplakávání ze Zvíkova a sušický cínový poklad. Další část stálé expozice je věnován barokní době, sušickému klášteru kapucínů a jeho knihovně. K významným přírůstkům této části expozice patří barokní obraz madony s děťátkem od významného italského malíře Sassoferrata, vlastním jménem Giovanni Battista Salvi (1609-1685) a barokní plastika andílka Světlohoše. Oba předměty daroval v roce 2016 muzeu pan Bruno Schreiber. Prostor celé další místnosti zaujímá expozice šumavského sklářství, která představuje unikátní sbírku věnovanou v letech 2005 - 2015 muzeu panem Brunem Schreiberem. Poslední místnost je zařízená ve stylu dobového měšťanského interiéru z poloviny 19.století a přibližuje dobu národního obrození na Sušicku. Tato část expozice byla v roce 2015 doplněna originální sbírkou především francouzského tvarovaného a lisovaného skla, převážně z období mezi roky 1820 až 1890. Také tuto sbírku od její majitelky paní Ackermannové ze Švýcarska odkoupil pan Dr. Bruno Schreiber a následně ji daroval našemu muzeu. Koncem roku 2016 byla tato část expozice doplněna ještě malou sbírkou historického cínu, který muzeu daroval opět pan Bruno Schreiber.

V Sušici je umístěno ředitelství celého muzejního komplexu Muzea Šumavy včetně ekonomického pracoviště. Dále je zde soustředěna muzejní knihovna, historické pracoviště a oddělení muzejní dokumentace. Zpracovávají se zde například sbírky písemností a fotografií. Má zde dílnu technik - údržbář muzea. Muzeum je otevřeno celoročně s technickou přestávkou v listopadu a v dubnu. Pokud to však provozní podmínky umožňují, pak i v této době vycházíme vstříc případným skupinovým návštěvám a prohlídku muzea jim umožníme.

Plné vstupné do sušického muzea (stálá expozice včetně výstav) je 80,- Kč, snížené vstupné je 40,- Kč. Děti do 3 let mají vstup zdarma a také místní školy mají vstup do muzea zdarma.

♦ Muzeum Šumavy a Galerie Kašperské Hory

V Kašperských Horách vlastní Muzeum Šumavy dva objekty, jejichž hlavní předností je poloha v centru města. Muzeum v Kašperských Horách je oproti sušickému poměrně mladší. Vzniklo teprve v roce 1924 v rámci příprav města na oslavy jeho 600.výročí. První své umístění našlo v prostorách bývalé odborné školy pro zpracování dřeva. Už ve svých začátcích mělo štěstí na pozoruhodné osobnosti, které přínosně zasahovaly do jeho osudů. Od samotného počátku své existence vyvíjelo intenzivní sbírkotvornou činnost v oblasti střední Šumavy a tak často překračovalo úzký rámec města a jeho nejbližšího okolí. Zakladatelem muzea byl ředitel měšťanské školy Rudolf Nowak. Během několika prvních let existence muzea shromáždil přes tři tisíce sbírkových předmětů, prováděl památkářskou dokumentaci v městě i jeho okolí, pro muzejní expozici zhotovil řadu nákrešů a plánek. Ve sbírkách jsou dodnes uchovávány Nowakovy akvarely i oleje s motivy z Kašperských Hor a okolí.

Dalším vynikajícím pracovníkem a pokračovatelem Nowakovým byl profesor kašperskohorské německé reálky Hans Kollibabe, známý svými četnými vlastivědnými články, organizováním společenského a hudebního života, kronikářskou prací a především svou činností sběratele lidové slovesnosti, zejména pohádek, pověstí i historek ze střední Šumavy, které vydával také knižně. Za jeho působení muzeum získalo celou řadu cenných přírůstků zejména z oblasti lidové kultury, sbírky byly nově roztříděny a uspořádány.

Bezprostředně po roce 1945 mělo muzeum opět štěstí v osobě učitele Emanuela Boušky, který muzeum úspěšně spravoval a vedl až do konce 60.let. Bouška nejen, že přes několikeré náročné stěhování sbírek uhájil existenci muzea, ale v nebývalém rozsahu sbírky vlastními sběry významně obohatil. Z vylidněných a devastovaných příhraničních území Šumavy se mu dařilo zachraňovat ohrožené kulturní a přírodní památky. Významnými a početnými zisky obohatil zejména sbírky skla, řemesel, zemědělství, starého a lidového umění, založil ojedinělou sbírku obrazů a grafiky se šumavskými náměty. Už při tvorbě expozic v dnešní budově č.p.140 na náměstí v letech 1953 – 1954 se uplatňovala koncepce muzea nejen městského, ale především regionálního muzea pro Šumavu. Dospělo se tak k

rozhodnutí budovat i ta oddělení, pro které muzeum dosud nemělo materiál. Vytvářely se nové sbírky zejména z oborů přírodních věd – mineralogie, geologie, botaniky ale i zoologie, k čemuž se podařilo získat spoluprací předních odborníků. Charakteristickým rysem muzea v Kašperských Horách se od 50. let stal také zájem o výtvarné umění, který se projevil nejen budováním sbírky grafiky a obrazů se šumavskými náměty, pořádáním pravidelných výstav výtvarného umění, ale i konkrétní spoluprací s výtvarníky. Příkladem tu může být působení akademického malíře Aloise Moravce, který podle námětů muzea vytvořil v padesátých a šedesátých letech jedinečný soubor šumavských kreseb a olejů, které mají dnes rovněž význam dokumentární. I v současné době se muzeum snaží tuto sbírku stále doplňovat. Snad nejcenějším souborem děl inspirovaných Šumavou, které dříve získalo muzeum v Kašperských Horách, jsou kresby, akvarely a barevné dřevoryty všestranného umělce Josefa Váchala, včetně jeho unikátní grafické knihy Šumava umírající a romantická a soubor akvarelů, dřevorytů a kreseb Anny Mackové. Díky svému obdivuhodnému rozhledu dovedl Bouška dobře a s efektem využívat odbornou pomoc z centrálních vědeckých institucí a to nejen pro oblast přírodních ale i společenských věd. Úloha kašperskohorského muzea jako regionálního ústavu pro Šumavu byla posílena zejména vznikem Chráněné krajinné oblasti Šumava v roce 1963. Muzeum už tenkrát neslo název „Šumavské muzeum“ a získávalo své návštěvníky zejména ze stále rostoucích řad turistů.

Současná stálá expozice muzea v Kašperských Horách byla otevřena po rozsáhlé stavební adaptaci muzejní budovy v roce 1980. Zaujímá prakticky obě patra muzejní budovy. První patro je vyhrazeno přírodě Šumavy a druhé zaujímá historická expozice s názvem Život a práce lidí. Expozice Příroda Šumavy je zaměřena na názorné a přehledné zachycení jednotlivých životních prostředí – biotopů. Naznačují to ostatně názvy jednotlivých oddílů: Život v Šumavském lese, Příroda šumavských sídlišť a jejich okolí, Život v prostředí šumavských vod, Příroda šumavské otevřené krajiny. Na několika místech expozice přibližuje problematiku ochrany šumavské přírody a informuje o významu Národního parku a Chráněné krajinné oblasti. Nejvýraznější je nově upravená vstupní část přírodovědné expozice, která je věnována zcela nové expozici geologie a mineralogie. V expozici jsou vystaveny horniny a minerály šumavského moldanubika z oblasti Kašperskohorska a jeho okolí. Expozice tvoří přehled většiny vyskytujících se hornin, vybrané horniny jsou opatřeny maloplošným výbrusem a leštěnou plochou pro lepší optickou zřetelnost struktury hornin a doplněny grafickými obrazovými i textovými informacemi z jednotlivých lokalit sběrů. Sběrka hornin a minerálů v expozici může být pro každého návštěvníka zajímavým poznáváním a poučením o neživé přírodě Kašperskohorska.

Historická expozice ve 2. patře byla uspořádána do několika tématických celků: Osídlení a bydlení, Zemědělství, dřevařství, domácká výroba, lidová kultura, Sklářství, Těžba zlata a Kašperské Hory. Expozici doplňují výtvarná díla inspirovaná krajinou a přírodou Šumavy (Váchal, Nejedlý, Moravec, Krejsa, Beneš, Houšť). Mezi nejzajímavější exponáty zde například patří ukázky výroby tzv. dřevěného drátu a dřeváků, dřevěné úly v podobě venkovských domů, dřevěné hračky, historický a lidový malovaný nábytek, předměty lidového i vysokého umění, podmalby na skle, betlémy, devocionálie, lidové hudební nástroje, umrlčí prkna, památky na život světáků – cirkusáků. Zasloužená pozornost je věnována minulosti šumavského sklářství s důrazem na slavné secesní vázy firmy Lötze z Klášterského Mlýna u Rejštejna. Mezi zvláštnosti zde patří také ojedinělá sbírka lahviček na šňupací tabák. V expozici Šumavská těžba zlata a Kašperské Hory návštěvníka zaujmou modely rýžování, dolování a zpracování zlata i archeologické nálezy. Mezi památkami starého umění vynikají díla pozdně gotického řezbářství, zejména díla

anonymního tvůrce, zvaného Mistr Oplakávání ze Zvíkova, jejichž vznik umožnila prosperita Kašperských Hor pramenící na počátku 16. století z postavení horního města a střediska obchodu s Bavorskem.

Od roku 2015 je v přízemí muzea nová stálá expozice STARÉ UMĚNÍ Z JIHOZÁPADNÍCH ČECH, která představuje kolekci nejceněnějších středověkých uměleckých památek z území jihozápadních Čech na jednom místě. Mezi nejceněnější exponáty této expozice patří nadživotní socha Madony s děckem z poutního místa Nezamyslice, vzniklá snad v Plzni po roce 1420. Zřejmě těsně před vypuknutím husitské revoluce vznikla socha Panny Marie z Klatov (cca 1400 – 1419). Milostná socha Madony z poutního místa Dobřš nese rysy bavorského řezbářství a byla vytvořena někdy po roce 1470. Pozornosti návštěvníka zaujme dochovaný pozdně gotický křídlový oltář Panny Marie Ochránitelky z Kašperských Hor – tzv. Menší kašperskohorská archa z konce 15.století. Část expozice patří výběru prací jménem neznámého, ale vynikajícího sochaře, kterého historici umění pojmenovali podle jeho nejznámějšího díla Mistrem Oplakávání Krista ze Zvíkova. České gotické umění patří k tomu nejlepšímu, čím naše země přispěla k světovému kulturnímu dědictví. Zdaleka ne tak ekonomicky i kulturně příznivá byla v našem kraji doba baroka. Přesto se i zde dochovala řada pozoruhodných památek, z nichž na některé upozorňuje expozice. v přízemí muzea. Barokní díl expozice přinesl řadu dosud zcela neznámých ukázek malířského a řezbářského umění včetně prací uměleckého řemesla – například olejomalby a plastiky z 18.století z kostela sv. Mořice na Mouřenci u Annína nebo dobová vyobrazení milostných mariánských obrazů – Panny Marie Bolestné z kapucínského kláštera v Sušici nebo Panny Marie Klatovské. Svým zvláštním námětem oslovuje zvláště obraz Vanitas z Mouřence.

Svou mistrovskou kvalitou je zcela mimořádným dílem ve sbírkách muzea velké plátno rakouského malíře italského původu Martina Altomonteho Bitva s Turky u Parkanu, olej z doby po roce 1684. Po dlouhé době „odpočinku“ v muzejním depozitáři se veřejnosti představil také rozměrný olej na plátně střeoevropského mistra 17.století s názvem Venuše s Kupidem a Merkurem (Výchova Kupidova).

Ve stálé expozici kašperskohorského muzea jsme v souvislosti se stavbou výtahu v roce 2019 provedli několik úprav, ale základní členění expozic do jednotlivých celků se nezměnilo. Vestavbou výtahu byla mírně zmenšena plocha stálé expozice a proto bylo nutné, zejména v expozici šumavského sklářství, přestavět, upravit a doplnit vitríny, doplnit vystavené exponáty, nainstalovat nové diapozitivy a fotografie atd. Všechny uvedené úpravy umožnily vytvořit i nový prostor pro prezentování osobnosti šumavského spisovatele Karla Klostermanna, který zde dosud chyběl.

Na objekt muzea navazuje i objekt tzv. Galerie, která prošla v letech 2009 – 2011 celkovou rekonstrukcí. V rekonstruovaném objektu je nadále v přízemí výstavní prostor pro krátkodobé výstavy a v patře se do budoucna uvažuje s instalací nové stálé expozice věnované historii šumavského sklářství.

Protože rekonstrukce objektu galerie již řešila i budoucí propojení obou objektů, využili jsem situace a sjednotili jsme vstup do celého areálu muzea. Bývalou vstupní halu s pokladnou v budově muzea jsme využili jako nový výstavní prostor a sjednotili jsme také vstupné do celého muzea. Plné vstupné do kašperskohorského muzea je 60,- Kč, snížené vstupné je 30,- Kč. Děti do 3 let mají vstup zdarma a také místní školy mají vstup do muzea zdarma. Bylo také zavedeno samostatné vstupné na výstavy v galerii ve výši 40,- Kč. Muzeum je otevřeno od 1.května do 31. října, ale po předchozí dohodě umožňujeme návštěvu i mimo tyto měsíce, zejména v době vánočních a jarních prázdnin. Galerie má celoroční provoz s technickou přestávkou v dubnu a v listopadu.

♦ Muzeum Šumavy Železná Ruda

Železnorudské muzeum bylo založeno z iniciativy regionálního spisovatele, básníka, sběratele šumavského folklóru a zámožného obchodníka Aloise Hilgarta v roce 1936. Původně se jmenovalo Královácké vlastenecké muzeum v Městě Železná Ruda - Muzeum královského hvozdu - Künisches Heimatmuseum. Těžištěm **stálé expozice** je v Železné Rudě rodinná sbírka sklářského rodu Abele zahrnující především sklo, nábytek, rodinné portréty a také obrazy Ernestiny Jelínkové (narozena r. 1884, neteř spisovatele Karla Klostermanna). Rodinná sbírka byla uložena ve vile, kterou v roce 1887 postavil v Železné Rudě Krištof Abele a ve které se železnorudské muzeum dodnes nachází. Slavný sklářský rod Abele připomínají nejen historické portréty, rodinný historický nábytek, slavná rozměrná zrcadla, ale i kdysi velice ceněné obrazy na skle se zrcadlovým pozadím od malíře Vincence Jankeho z počátku 19. století. Pozornost zaslouží i expozice věnovaná šumavskému železářství a hamernictví, které významně spoluvytvářelo dějiny Železné Rudy.

V objektu muzea byl po uzavření nové smlouvy s Městem Železná Ruda v roce 2006 bývalý služební byt upraven na výstavní prostor, který se používá pro pořádání krátkodobých výstav. Výstavní činnost se zde slibně rozběhla - o výstavy je zde zájem, i když z hlediska vzdálenosti je pro nás jejich instalace poněkud komplikovanější. V roce 2008 byl nově upraven a zpřístupněn jeden z půdních depozitářů s nevelkou, ale zajímavou sbírkou předmětů, které na svých cestách nashromáždil fregatní kapitán Rudolf Abele, poslední majitel vily, kterou v roce 1946 "věnoval" Československému státu. Otevřením a zpřístupněním jednoho depozitáře v Železné Rudě byla výstavní plocha rozšířena o 20 m². Po přemístění městského informačního centra do jiného objektu získalo muzeum další prostory, které využilo především jako důstojnější prostor pro pokladnu a prodejnu. Vzhledem k tomu, že expozice tohoto muzea, i když je malá, tak je umístěna ve dvou patrech a je poměrně členitá, je objekt vybaven kamerovým systémem.

I nadále platí Muzeum Šumavy Městu Železná Ruda (vlastník objektu) pouze symbolický nájem 1,- Kč ročně a hradí si veškeré provozní náklady. Muzeum je otevřeno celoročně a plné vstupné je 40,- Kč, snížené vstupné je 20,- Kč, děti do 3 let a místní školy mají vstup do muzea zdarma.

♦ Muzeum Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě ♦

Toto muzeum od doby svého založení v roce 1997 spadalo pod Západočeské muzeum v Plzni. Na svém jednání dne 8.12.2014 Zastupitelstvo Plzeňského kraje tuto změnu schválilo v rámci dodatku č.8 ke Zřizovací listině Muzea Šumavy a od 1.1.2015 spravuje tuto pobočku Muzeum Šumavy. Muzeum bylo vybudováno především jako památník židovského historika a rabína Dr. Šimona Adlera, který se zde narodil a v roce 1944 se stal obětí holocaustu. V muzeu je rovněž prezentována kultura a náboženství židovských obyvatel v západočeském příhraničí. Trvalá expozice je umístěna v suterénu budovy a je přístupná z úrovně terénu. Celá expozice je bezbariérová. Obsahuje 7 expozičních místností a v roce 2019 tato expozice prošla zásadní proměnou a reinstalací.

V roce 2018 byla zahájena spolupráce PhDr. Fredem V. Chvátalem, odborníkem na židovskou problematiku. Projednali jsme možnost úprav stálé expozice a na základě toho dr. Chvátal zpracoval scénář nové expozice a v roce 2019 jsme přikročili k jeho realizaci. Většina vystavených předmětů byla navracena Západočeskému muzeu v Plzni, část expozice byla zrušena a část byla přesunuta do přízemí muzea (expozice interiéru venkovské hospody). Celý prostor suterénu byl také nově vymalován.

Expoziční místnost č.1 je věnována judaismu, rituálním předmětům a židovským svátkům. Jsou zde vystaveny např. původní Desatero ze synagogy v Sušici, chupa - svatební baldachýn, tfilin - modlitební řemínky, mezuzy, menory, chanukové svícny, jad - ukazovátko pro čtení Tóry, plášť a povijan na Toru, šabatová lampa, modlitební pláště – tality, sederové mísy, dreidly atd. Další dvě místnosti nadále připomínají rodinu dr. Šimona Adlera a její osudy. Dominantním exponátem této části expozice je STROM ŽIVOTA, který muzeu darovala rodina Adlerů v roce 2017. Také většinu předmětů a dokumentů, které jsou zde vystaveny, darovala muzeu rodina Adlerů. Součástí expozice je i rekonstruovaná dochovaná původní košer porážka. Dochoval se zde hák ve stropě a stružka v podlaze. Místnost je dále doplněna stolem na bourání masa, dřevěným špalkem, košerovacím prkénkem a soupravou na košerování. V dalších prostorách je expozice věnovaná nově zpracovaným dějinám židovských komunit, včetně modelů synagog. Závěr expozice se zabývá historií Česko-Izraelských vztahů. Všechny texty a popisky jsou nově v česko-anglické jazykové verzi. Nová expozice byla slavnostně otevřena dne 24.zář 2019.

Současně probíhá příprava nové expozice věnované postavě poustevníka Vintíře, který v této oblasti žil a zemřel. Jedná se o aktivitu v rámci projektu „Vintířova stezka“ financovaného z Programu přeshraniční spolupráce Česká republika - Svobodný stát Bavorsko, Cíl EÚS 2014 – 2020.

Expozice sv. Vintíře bude instalovaná v místnosti v přízemí objektu. V expozici budou umístěny panely s českoněmeckými texty a obrazovou dokumentací a vitríny s exponáty. Expozice bude dále doplněna samostatně postavenou kaširovanou poustevnou se stylizovanou postavou poustevníka v mnišské kutně a multimediálním panelem. Nositelem této části projektu je město Hartmanice, které bude vytvoření této nové expozice financovat. Nová expozice by měla být dokončena do října roku 2020.

Problémem stálé expozice tohoto muzea je i nadále vysoká vlhkost (jedná se o suterén, který je zapaštěný do svahu a při stavbě nebyla provedena izolace stěn). Vzhledem k neustále vysoké vlhkosti (kolem 90%) se v uplynulých letech podařilo realizovat několik stavebních úprav, které vedly ke snížení vlhkosti a v současnosti se pomocí odvlhčovače a řízeného větrání udržovat vlhkost v rozmezí 50 – 60%.

Součástí muzea je i menší přednáškový sál s projektorem, který se využívá pro přednášky pro školní a jiné výpravy. Mohou se zde instalovat panelové výstavy. Objekt, v němž muzeum sídlí, patří městu Hartmanice a muzeum platí nájem ve výši 108.240,- Kč ročně.

Muzeum je otevřeno celoročně každý den mimo pondělí. Plné vstupné je 40,- Kč, snížené 20,- Kč, děti do tří let zde mají vstup zdarma. Je zde zavedeno i rodinné vstupné ve výši 80,- Kč.

◆Stálá expozice na Březníku◆

Samota Březník, nazývaná až do padesátých let 20. století Pürstlink, leží v nadmořské výšce 1132 metrů. Zde, téměř na zemské hranici, při staré obchodní stezce do Bavorska, v osamocené lokalitě uprostřed rozlehlých šumavských hvozdů, stávala hájovna a myslivna, vždy v historii obývaná českými lesníky, po druhé světové válce opuštěná na dlouhých čtyřicet let. Poměrně zachovalou stavbu bývalé myslivny adaptoval v roce 2002 Národní park Šumava a upravil ji na informační středisko. Dne 24. května 2003 byla v podkroví myslivny otevřena

expozice Karla Klostermanna - spisovatele Šumavy. Místo nebylo zvoleno náhodně, do okolí Březníku zasadil spisovatel svůj nejznámější román Ze světa lesních samot. Expozice je zaměřena na historii okolí Březníku a spisovatele Karla Klostermanna. Veškeré exponáty jsou zapůjčené ze sbírek Muzea Šumavy a také instalaci prováděli zaměstnanci muzea sami. Původní výstava má dnes již charakter stálé expozice.

Muzeum Šumavy má v současné době ve všech svých pobočkách celkem 3.381 m² výstavní plochy, z toho 2.386 pro stálé expozice a 995 m² pro krátkodobé výstavy. Po vestavbě a instalaci výtahu v muzeu v Kašperských Horách významně narostl počet metrů výstavba plochy s bezbariérovým přístupem na celkových 2.428 m². V roce 2019 muzeum realizovalo celkem 24 výstav. Pět výstav přecházelo z roku 2018.

Celková návštěvnost stálých expozic a výstav byla v roce 2019 25.872 osob, ostatní akce pořádané muzeem navštívilo 1.082 osob a doprovodné programy k výstavám navštívilo 1.365 osob. Celkem tedy navštívilo v roce 2019 výstavy, expozice a akce pořádané muzeem 27.237 návštěvníků. V průběhu roku měly všechny pobočky muzea dva dny s bezplatným vstupem (Mezinárodní den muzeí v květnu a Den krajů - státní svátek 28.10.), sušické muzeum kromě toho umožnilo již tradičně bezplatný vstup ke Dni seniorů v září.

PŘEHLED VÝSTAV

Vedle stálých expozic pořádá muzeum každoročně řadu výstav ve vlastních prostorách i v jiných institucích. Výstavní strategie je s ohledem na výstavní prostory koncipována tak, že v kašperskohorském muzeu se pořádala zpravidla jedna dlouhodobá výstava. Reorganizace a sjednocení vstupu do obou objektů, které zde muzeum spravuje (budovy čp. 140 a 141) v roce 2014 nám umožnilo tento výstavní prostor významně rozšířit a v roce 2015 se výstavní plocha zvětšila ještě o místnost bývalého depozitáře botaniky a fotokomory, kde vznikl další nový výstavní prostor. Sušice měla výstavní program založený na střídání menších výstav v kratších intervalech a zpravidla jen od května do října. Od roku 2013 se situace změnila a také v Sušici je možné po rekonstrukci areálu bývalé strážnice pořádat větší výstavy a to celoročně. Původní dva malé výstavní sály byly zrušeny a nahradil je jeden velký multifunkční sál v patře a jeden malý sál v přízemí. Výstavní prostory v Železné Rudě slouží především pro pořádání krátkodobých výstav vlastních zapůjčených i výstav regionálních výtvarníků. Nové výstavní možnosti přineslo také připojení muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě. Vzhledem k tomu, že muzeum nemá vlastního výtvarníka, realizuje instalaci výstav převážně vlastními silami (koncepce, výběr exponátů, instalace, výtvarné práce, texty, popisky, návrhy plakátů atd.).

Vzhledem k náročnému stěhování sbírek z rekonstruovaného objektu depozitáře v Kašperských Horách a stavebním úpravám v kašperskohorském muzeu (výtah), což bylo pro zaměstnance muzea časově i fyzicky velmi náročné, jsme v roce 2019 zvolili cestu pořádání výstav, které by na ně nekladly v tomto směru velké nároky. Přesto se podařilo uspořádat poměrně velký počet výstav a zejména výtvarné výstavy letošní letní sezóny v kašperskohorském Muzeu Šumavy zcela zaslouženě přitáhly pozornost široké kulturní veřejnosti. Jejich vernisáže se staly příležitostí také pro setkání čelných osobností našeho společenského, vědeckého a kulturního života, z nichž lze například připomenout alespoň jména jako profesor Vladimír Mařík, čelný český vědec v oborech informatiky, robotiky a kybernetiky, genetička MUDr. Taťána Maříková, mezinárodně činný operní a symfonický dirigent Oliver Dohnányi, šumavský meteorolog a básník Roman Szpuk, sochařka a sklářka Vladimíra Tesařová, malíř a grafik Jan Kavan a jeho manželka sochařka Stanislava Kavanová nebo architekt Vladimír Málek a mnoho dalších. Svým vystoupením vernisáže kašperskohorských výstav doplnili vynikající hudebníci jako sólisté komorního orchestru MPL, sopranistka Markéta Fasatti nebo sólistka Opery DJKT v Plzni Ivana Klimentová.

♦ MUZEUM ŠUMAVY SUŠICE ♦

KUDY, TUDY K BETLÉMU

Vánoční výstava betlémů ze soukromé sbírky pana Ivana Tišnovského. Na výstavě bylo představeno několik desítek betlémů z nejrůznějšího materiálu (sklo, keramika, papírové, paličkové, skleněné, vyřezávané) a nejrůznějšího původu (české, italské, africké, indiánské, německé, řecké atd.).

7.12.2018 – 28.2.2019

ARCHITEKTURA VE SLUŽBÁCH PRVNÍ REPUBLIKY

Putovní výstava, kterou připravili zaměstnanci plzeňského NPÚ představila prvorepublikovou architekturu z celého Plzeňského kraje - obytné domy, budovy sloužící pro potřeby úřadů, železniční stanice, školy, sokolovny, mosty či Památník odboje v Sušici, jejichž autoři byli významní architekti tohoto období. Jmenujme zvučná jména Adolf Loos, Ladislav Skřivánek, Jan Pacl, Vladimír Weingärtner nebo Hanuš Zápál.

prosinec 2018 – březen 2019

ČESKOSLOVENSKÉ LEGIE 1914 - 1920

Na 50 panelech výstava představila prostřednictvím mnoha fotografií, map a textů historii tří nejznámějších legií (ruských, francouzských, italských), seznámila také s osudy legionářů v srbském, americkém a britském vojsku i s anabází ruských legionářů v roce 1920. V neposlední řadě pak výstava mapovala politický odboj za světové války, boje na hranicích nově vzniklé republiky na Těšínsku a Slovensku a stěžejní události vedoucích ke vzniku Československa.

Celou výstavu doplnil text o osudech jednoho z příslušníků francouzských legií - Václava Kanského ze Sušice.

únor – březen 2019

Václav Kanský – jeden z mnoha

Když v roce 1914 vypukla válka, bylo Václavu Kanskému 27 let. Byl ženatý a měl dvě děti. Byl poslán na srbskou frontu a po mohutné ofenzívě srbské armády 11.12.1914 padl do srbského zajetí. V Srbsku bylo prakticky hned z počátku války zajato 25.000 Čechů. Srbové na tak velký počet zajatců nebyli připraveni a tak chyběly základní věci a byl i nedostatek potravin. V. Kanský jako zajatec absolvoval se srbskou armádou tragický ústup Srbů z vlastní země k Jaderskému moři, který probíhal od listopadu 1915 do ledna 1916, za mrazu, deště, a velikého hladu a nedostatku oblečení. S vojskem ustupovalo i civilní obyvatelstvo a zajatci. Cestou neměli žádné jídlo, každý se živil jak mohl, kdo neměl peníze na nákup jídla, prodával co mohl. Několikaměsíční ústup srbského vojska, civilistů i zajatců hornatým územím Černé Hory a Albánie patří dodnes k tak tragickým a hrůzným událostem první světové války, že se pro něj vžil název SRBSKÁ GOLGOTA (také ALBÁNSKÁ KALVÁRIE). Kolony srbských vojáků, zajatců a civilistů ustupujících před třemi nepřátelskými armádami za sebou nechávaly povozy se zničenými děly, nepotřebné zásoby munice a spousty mrtvých, kteří zahynuli hladem a mrazem. Tato „Srbská Golgota“ si vyžádala kolem 250 000 obětí z řad vojáků i civilistů. Odhaduje se, že pochodu se zúčastnilo až 40.000 válečných zajatců a cestu jich přežilo přibližně 24.000. Českých zajatců z toho bylo přibližně 20.000 a při úmorném ústupu jich zahynulo 10.000.

Václav Kanský, který cestu přežil, byl nakonec zařazen do transportu do Francie, kde si 27.5.1918 si podal žádost o přijetí k Československým legiím ve Francii a dne 9.9.1918 byl přijat k 23. p. pluku a začátkem ledna 1919 se armáda vydala přes Itálii a Rakousko domů. V Praze je čekalo slavné uvítání, ale doma v Sušici čekalo Václava Kanského smutné překvapení – jeho dvě děti během války zemřely a po falešné zprávě o tom, že ve válce padl, se rozpadlo i jeho manželství. Po krátké dovolené se vrátil k armádě do Prahy, účastnil se s legionářskými jednotkami bojů na Těšínsku a na Slovensku a v listopadu 1919 byl demobilizován. Vrátil se zpět do Sušice, kde založil novou rodinu a kde začala nová etapa jeho života. Václav Kanský zemřel 11.11.1962.

JAN FUNER – VÝSTAVA OBRAZŮ

Jan Funer se narodil v Plzni roku 1970 a malování se věnoval od dětství. Učitelé jej posílali do krajských a státních soutěží, kde vždy obsadil místa mezi prvním až třetím. I přes jeho nesporný talent se mu však díky předlistopadovým poměrům nepodařilo vystudovat umělecky zaměřenou školu a tak vystudoval písmomalířství. Svá díla začal vystavovat na popud plzeňského malíře Miroslava Zikmunda. Poprvé vystavoval v roce 1996 a od té doby má za sebou téměř 80 samostatných výstav a přidružených akcí. V letech 1998-2001 se objevil v různých porotách, samozřejmě většinou výtvarného zaměření. Jeho tvorbu přerušila v letech 2013 – 2016 závažná oční choroba, ale zdá se, že i zde nakonec nastalo takové zlepšení, že může opět pokračovat ve své tvorbě. V Muzeu Šumavy vystavoval v roce 2019 už popáté.

1.7. - 31.8.2019

MŮJ RODNÝ KRAJ

Výstava textilních obrazů zhotovených technikou patchwork tematicky zaměřených na krajinu a památky šumavského regionu.

1.7. - 31.8.2019

DIPLOMACIE MEZI PRAHOU A BERLÍNEM – DVOJÍ ZAČÁTEK 1918/1993

Putovní výstava připravená Ministerstvem zahraničních věcí ČR a velvyslanectvím spolkové republiky Německo v Praze přiblížila začátky diplomatických vztahů mezi Prahou a Berlínem v době od konce I. světové války a vyhlášení ČSR. Podrobně se věnovala prvním diplomatickým kontaktům bývalého říšskoněmeckého generálního konzula von Gebssattela v Praze s Národním výborem československým, vzniku německého vyslanectví i rozvojem vztahů až do roku 1925. Stejně tak se výstava věnovala i prvním krokům československé diplomacie v Berlíně. Představeni byli i první diplomatičtí zástupci. Důležitá část výstavy byla věnována vztahům mezi ČR a Německem v letech 1993 až 2018. Vzhledem k rozsahu výstavy se pozornost zaměřila pouze na milníky v politické oblasti. K těm náleželo zejména vyjednání a podpis Česko-německé deklarace o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji a tzv. Strategický dialog.

3. září – 29. září 2019

SAMETOVÁ SUŠICE

Menší výstava formou krátkých textů, fotografií a kopií dobových materiálů přiblížila dění v listopadu 1989 v Sušici od listopadových událostí přes znovuoživení desky na paměť osvobození Sušice americkou armádou v roce 1945 na budově sušického muzea do svobodných voleb 24.11.1990.

září – listopad 2019

DĚTSKÝ SVĚT

Výstava soukromé sbírky kočárků představila téměř 40 dětských kočárků, převážně z období od 70. let 20. století. Nejvíce byly zastoupeny výrobky továrny Liberta, ale vystaveny byly i kočárky ze zahraniční produkce - klasické i sportovní, látkové, manšestrové, koženkové, s okénky. Zajímavostí byly například kočárek pro dvojčata nebo tzv. osmipérák, kočárek, který se u nás vyráběl od poloviny třicátých let do roku 1965. Vystaveny byly i dva ručně vyráběné a velice elegantní tzv. královské kočárky od anglické firmy Silver Crost, která je více než 100 let nejvýznamnějším dodavatelem kočárků britské královské rodiny. Všechny kočárky samozřejmě doplnila nezbytná „miminkovská“ výbavička – zavinovačky, fusaky, peřinky a plyma nejrůznějších barev a vzorů, gumové hračky, chrastítka, kojenecké oblečení a malé kočárky pro panenky.

prosinec 2019 – březen 2020

Kromě uvedených výstav představuje Muzeum Šumavy vybrané kolekce předmětů na komorních výstavách ve vstupní hale muzea. V roce 2019 byly takto nainstalovány 2 minivýstavy na téma **NÁLEZ V ZÁKLADNÍM KAMENI HOTELU OTAVA a SV. JAN NEPOMUCKÝ VE SBÍRKÁCH MUZEA.**

♦ **MUZEUM ŠUMAVY KAŠPERSKÉ HORY** ♦

Muzeum v Kašperských Horách bylo od ledna 2019 do listopadu 2019 kvůli stavbě výtahu uzavřeno. Po dokončení stavebních prací a úklidu expozice byla kromě stálé expozice v přízemí otevřena dlouhodobá výstava ZVONY PRO ŠUMAVU.

ZVONY PRO ŠUMAVU

Doprovodná akce ke stejnojmennému projektu, který má za cíl restaurování dosavadních a pořízení nových zvonů pro věž kostela sv. Markéty v Kašperských Horách, na kterém se mají podílet Římskokatolická farnost a Město Kašperské Hory, Nadace „BLÍŽKSOBĚ“, Šumavský kulturní spolek, Muzeum Šumavy a další... prosinec 2019

♦ **GALERIE MUZEA ŠUMAVY V KAŠPERSKÝCH HORÁCH** ♦

SBLÍŽENÍ – lidé a velké šelmy Šumavy

Unikátní výstava věnovaná návratu velkých šelem na Šumavu a soužití lidí s nimi. Připravilo ji Hnutí DUHA ve spolupráci s Muzeem Šumavy a Správou národního parku Šumava. Na výstavě byla představena rozsáhlá a kvalitní fotodokumentace téměř půlstoletí dlouhého příběhu návratu velkých šelem na Šumavu. Mapové infografiky ukázaly, jak se ryši šířili v Pošumaví a představily zajímavé životní příběhy proslulých rysích tuláků, kteří se léta pohybují na české-bavorsko-rakouském pomezí. Autoři výstavy se při její přípravě vydali zpátky v čase za původem šumavského rysa. Od pamětníků a z archivů získali dosud nepublikovanou dokumentaci Projektu Lynx. Díky němu bylo v letech 1982 – 1989 do šumavské přírody vypuštěno 17 rysů ze slovenských hor. Návštěvníci mohli shlédnout fotografickou dokumentaci této historie, dobové dokumenty, korespondenci i vzpomínky tehdejších aktérů. Výstavu doplnily originální kresby pana Ludvíka Kunce, který také stál u zrodu tohoto projektu. Na přípravě výstavy se podílely desítky ochránců, zoologů, lesníků, myslivců a fotografů z ČR, Bavorska a Rakouska. V průběhu výstavy mohli návštěvníci využít komentované prohlídky.
11.5.2018 – 30.3.2019

TAHEM SVĚTEM

Výstava výtvarných prací Lukáše Junka, Kristiny Málkové a Anny Plešmídové, kteří své umění prokázali zejména ve figurálních kompozicích, podmanivých portrétech, krajinách i detailech šumavské přírody. Díky restaurátorské praxi autoři vynikají také precizním zvládnutím klasických malířských technik ve svých dílech.
9.června – 28.července 2019

MIROSLAV HOUŠŤ - NA ZLATÉ STEZCE

Výstava byla aktuálním průřezem tvorbou ak. malíře M. Houště za poslední léta. Vedle figurálních námětů, kytic, krajin z Kalábrie a Šumavy návštěvníky zaujaly i dívčí portréty. Přesto, že umělec střídavě žije a tvoří v Tursku u Prahy a v romantickém sídle v italské Kalábrii, často své náměty hledá také na Šumavě.

Zvlášť blízko má ke Kašperským Horám, kde je už téměř čtvrt století Čestným občanem města a je také dlouholetým spolupracovníkem muzea, které má ve svém sbírkovém fondu řadu jeho prací.

3.srpna – 8. září 2019

PUTOVÁNÍ ŠUMAVOU - PO STOPÁCH JOSEFA VÁCHALA

Výstava uspořádaná ve spolupráci se SČUG Hollar byla věnována výhradně grafickému umění. Své práce zde představili Pavel Piekar, Zbyněk Hraba, Petr Palma a Ladislav Sýkora. Výstavu jsme doplnili i originály Váchalových šumavských barevných dřevorytů a připomněli jsme tak 50 let od Váchalovy smrti a 60 let od výstavy, kterou tenkrát téměř zapomenutému Josefu Váchalovi a jeho družce a žačce Anně Mackové ve svých prostorách uspořádalo v roce 1959 právě muzeum v Kašperských Horách.

14.září - 31.prosince 2019

♦MUZEUM ŠUMAVY ŽELEZNÁ RUDA♦

PETR SOBOTKA - OBRAZY

Výstava obrazů amatérského výtvarníka.

1. února – 31. března 2019

MINERÁLY ZE ŠUMAVY A POŠUMAVÍ

Zajímavá a poučná výstava několika desítek minerálů ze oblasti Šumavy a Pošumaví zapůjčená a připravená ve spolupráci se Soukromým muzeem šumavských minerálů z Velhartic

7. června 2019 – 31. března 2020

♦MUZEUM Dr. ŠIMONA ADLERA V DOBRÉ VODĚ♦

ŽIDOVSKÉ KOMUNITY NA ŠUMAVĚ A STŘÍPKY (NEJEN) Z RODINNÝCH ARCHÍVŮ

Výstava fotografií ze sbírek Muzea Šumavy a Západočeského muzea v Plzni, která připomněla osudy vybraných židovských osobností a podnikatelů v regionu. Připomíná také osud několika šumavských židovským komunit a jejich zánik.

září 2018 – březen 2019

POZNÁTE JE ?

Malá výstava, na které muzeum představilo několik netradičních a zajímavých exponátů ze svých sbírek. Předměty nebyly doplněny popiskou a návštěvníci měli možnost hádat, k čemu vystavený předmět sloužil.

květen – prosinec 2019

VE ZNAMENÍ TŘÍ DEKLARACÍ

Výstava představila postoje a postavení šlechty v Československu v kontextu mnichovských událostí roku 1938 a okupace českých zemí nacistickým Německem. Putovní výstavní projekt připravil Zdeněk Hazdra, historik a ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů (ÚSTR) společně s kolegyní Ditou Homolovou, rovněž historičkou působící v ÚSTR. Hlavní pozornost výstava věnovala představitelům

šlechtických rodů, kteří stáli u vzniku deklarací proklamujících podporu českému státu a národu. Stranou pozornosti nezůstaly ani otázky související s kolaborací některých šlechticů na jedné straně a zapojením jiných do protinacistického odboje na straně druhé. Někteří byli nacistickým režimem tvrdě perzekvováni.
květen 2019

JEŠTĚ JSME VE VÁLCE

Komiksová výstava vycházející se stejnojmenné knihy, která byla v roce 2012 vyhlášena nejlepším českým komiksem v rámci mezinárodního festivalu KomiksFEST (vydaná nakladatelstvími Argo a Post Bellum ve spolupráci s Ústavem pro studium totalitních režimů). Výstava mapuje příběhy skutečných lidí z nedávné historie, kteří se dostali do konfliktu s totalitní mocí. Třináct příběhů je dílem třinácti českých a slovenských komiksových kreslířů. Je zde zastoupena každá nemilá etapa československých novodobých dějin – konec Československa a druhá světová válka, poválečné uspořádání ČSR, nástup komunismu a padesátá léta, Pražské jaro a okupace 1968, normalizace a disent a nakonec události listopadu 1989.

červen – říjen 2019

POKLADY, DEPOTY, OBĚTINY....

Výstava představila na téměř 20 panelech výběr těch nejzajímavějších depotů a obětín jihočeského regionu z období od starší doby bronzové do 17. století.

Výstavu připravil Ondřej Chvojka z Jihočeského muzea v Českých Budějovicích, které nám jí zapůjčilo.

červen – říjen 2019

ŽIDOVSKÉ ŠKOLSTVÍ A VZDĚLÁVÁNÍ

Výstava zapůjčená ze Židovského muzea v Praze přibližuje tradici židovského vzdělávání od biblických dob do současnosti. Dokumentuje důležitost vzdělání v židovské kultuře, upozorňuje, že dávné židovské vzdělávací principy našly uplatnění také v zásadách křesťanské a muslimské výchovy. Podporovat náboženské vzdělání se stalo v židovské tradici důležitou povinností každé židovské obce. Povinná školní docházka od 6 let byla požadována již v 1. století př. o. l. Děti měly získat základní znalosti hebrejštiny, Tóry, Mišny a židovských zákonů. Podle této tradice vyučovali Židé u nás své děti výhradně ve vlastních školách a s pomocí vlastních učitelů až do konce 18. století. Teprve dekretem Josefa II. z roku 1781 byla židovským dětem povolena návštěva všech druhů veřejných škol včetně univerzit. Významnou kapitolou v historii židovského vzdělávání v České republice tvoří rovněž ilegální vzdělávání dětí v terezínském ghettu a dalších koncentračních táborech. Po válce nebyly židovské školy obnoveny, po komunistickém převratu v roce 1948 byla zrušena i tradiční výuka náboženství a později i výuka hebrejštiny na jazykových školách. Teprve po listopadu 1989 byla obnovena náboženská výuka při Židovské obci v Praze a později byla při pražské židovské obci založena mateřská školka, základní škola a nakonec i gymnázium.

září 2019 – únor 2020

7. OPRAVY A UDRŽOVÁNÍ OBJEKTŮ

♦ Muzeum Šumavy Sušice ♦

V roce 2012 proběhlo slavnostní otevření nově zrekonstruovaných prostor muzea. Objekt bývalé strážnice v areálu muzea byl zastřešen, vznikl zde víceúčelový sál vybavený potřebným výstavním mobiliářem, projekční technikou a židlemi (kapacita pro 100 osob). Také přízemní prostory s malým lapidáriem lze využívat pro menší výstavy obrazů, fotografií atd. lapidárium postupně zaplňujeme restaurovanými unikátními kovanými kříži ze zrušeného sušického hřbitova. Dvůr muzea zůstal zachován v původní podobě, i když zde přibyl nový výrazný prvek - originální moderní propojovací objekt s atypickou prohnutou prosklenou stěnou mezi stávající expozicí a opraveným objektem. Reflexní sklo, které je zde použité, zrcadlí ostatní objekty na nádvoří, což umocňuje celkový dojem z vnitřního areálu muzea. Za tuto rekonstrukci a dostavbu historického objektu získalo muzeum nominaci a následně i 1. místo v 11. ročníku soutěže Stavba roku Plzeňského kraje 2013.

V roce 2013 došlo během zimy k narušení dvacet let staré plechové střešní krytiny nad kanceláři v Sušici a v důsledku toho opakovaně zatékalo do kanceláří. Odbor investic a majetku však uvolnil na opravu necelých 80. tis. Kč, což umožnilo vyměnit jen necelou polovinu této střechy. Přitom se zároveň v této části provedlo i zateplení, které tady dosud nebylo. Oprava a výměna zbylé části plechové střechy včetně zateplení byla dokončena v srpnu – září 2016.

V Sušickém muzeu jsou stále ještě původní špaletová okna z počátku 30.let min. století. I přes údržbu už nedoléhají, netěsní, při otevírání a zavírání se zkrříží a praskají okenní tabulky. I v tomto případě by bylo třeba provést jejich výměnu.

V roce 2019 probíhala v muzeu jen běžná údržba a drobné opravy.

♦ Muzeum Šumavy a Galerie Kašperské Hory ♦

V Kašperských Horách vlastní Muzeum Šumavy tři objekty, u nichž bylo zřejmé již před několika lety, že je nutná jejich celková rekonstrukce. Záměrem bylo tuto rekonstrukci rozdělit tak, aby co nejméně narušila chod muzea. Proto byly práce rozděleny do tří etap. První etapa byla zahájena v roce 2006 a v jejím rámci byl postaven nový moderní depozitář s kanceláři a studovnou. V letech 2009 – 2011 proběhla II. etapa rekonstrukce objektu čp. 141 (tzv. Galerie). V přízemí objektu je velká výstavní síň a v patře bude nová expozice šumavského sklářství.

Rekonstrukce již řešila i budoucí propojení tohoto objektu se sousední budovou čp. 140 (současná stálá expozice), bezbariérové vstupy a umístění výtahu. Kromě přízemí byla dosud celá expozice nedostupná imobilním návštěvníkům (navíc stávající schodiště je velice nepohodlné i pro pohyblivé návštěvníky – zejména starší a děti). Po ukončení návštěvnické sezony v říjnu 2018 byla část stálé expozice ve všech patrech vystěhována – muzeum získalo finanční podporu z IROP a bylo třeba připravit prostory pro stavbu výtahu. Firma, která vyhrála tuto veřejnou zakázku, však nakonec od této zakázky ustoupila a stavba výtahu byla zadána druhé firmě v pořadí. Stavba byla proto zahájena až počátkem roku 2019 a byla dokončena a zkolaudována v září 2019.

Do všech oken objektu muzea byly také pořízeny ochranné folie proti UV záření.

V objektu galerie se v roce 2019 prováděla jen běžná údržba.

♦Muzeum Šumavy Železná Ruda♦

V roce 2016 konečně proběhla několik let odsunovaná rekonstrukce topení v objektu. Budova je napojena na plyn a byl zde již zastaralý plynový kotel a tělesa, která nešla regulovat a jejichž kapacita byla předimenzovaná (zejména v místě, kde býval byt). Na jaře 2016 byly provedeny kompletně nové rozvody a osazeny nové radiátory. Na podzim byla rekonstrukce dokončena opravou komína a instalací nového kondenzačního plynového kotle. Vzhledem k tomu, že objekt je města Železná Ruda, platilo celou tuto rekonstrukci město. V roce 2018 byly všechny prostory muzea vymalovány. V roce 2019 nechalo Město Železná Ruda na vlastní náklady upravit podlahu ve vstupní hale včetně položení nové podlahové krytiny v celkové hodnotě cca 37 tis. Kč. Jinak zde v roce 2019 probíhala jen běžná údržba.

♦Muzeum Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě♦

V muzeu v Dobré Vodě probíhaly v roce 2019 poměrně rozsáhlé práce. Část souvisela s výsledkem kontroly HZS Klatovy v lednu 2019. Většinu z nich zajišťoval vlastník objektu Město Hartmanice (např. oprava hromosvodu, protipožární nátěry, nové protipožární sádkokartony, doplnění hasicích přístrojů). Muzeum v této souvislosti především doplňovalo chybějící označení např. únikových cest, el. zařízení, hlavního uzávěru vody, hasicích přístrojů a požárních směrnic.

Počátkem roku byla také zrušena a z velké části vyklizena stálá expozice Dr. Šimona Adlera. Podstatná část vystavených exponátů byla vrácena do Západočeského muzea a většina expozičních místností v objektu byla vymalována. Byl vystěhován příruční sklad a na jeho místo byla přestěhována kancelář. Původní kancelář byla přeměněna na expozici, do které se přemístil interiér venkovské hospody ze zrušené expozice v suterénu.

Celá stálá expozice muzea byla přeinstalována, doplněna novými předměty, panely a modely, pro které muzeum samo vyrobilo podstavce se skleněnými kryty. Bylo třeba zároveň provádět opravy a úpravy světel, drobné nátěry atd.

♦Depozitář v Břežanech♦

Depozitář v Břežanech se nachází v budově bývalé školy. V roce 2016 byl tento objekt prohlášen za kulturní památku se zdůvodněním, že se jedná o typický příklad patrové školní budovy z konce 19. století, výjimečně dochovaný v autentické podobě včetně původních interiérů a doprovodného zázemí. Původní „trojtřídka“ byla postavena v r. 1895 podle návrhu stavitele Majera z Horažďovic.

Objekt je zachován v autentickém stavu z doby jeho výstavby, s původní dispozicí, dochována je celá řada stavebních prvků a umělecko-řemeslných detailů (např. dveřní výplně s původním kování, dřevěné podlahy, dlažby, suché záchodky v obou nadzemních podlažích, krovová konstrukce). V interiérech nedošlo takřka k žádným mladším stavebním zásahům (výjimkou jsou pouze skleněné tvarovky na schodišti, některé betonové podlahy a nová okna z roku 1966). Ve velmi dobrém stavu se dochovala také ohradní zeď školy, studna a hospodářské zázemí. Objekt má katalogové číslo: 1934489904 a číslo ÚSKP: 105804.

Na objektu byla v roce 2017 provedena oprava krovu a kompletní výměna střešní krytiny. Na základě požadavku NPÚ byla na střeše obnovena i tři okna tzv. volského typu. V roce 2019 zde probíhala jen běžná údržba a opravy.

♦ Depozitář v bývalé praktické škole v Kašperských Horách ♦

Převodem od Plzeňského kraje získalo muzeum v roce 2012 nově objekt bývalé základní praktické školy v Kašperských Horách. V současnosti je objekt muzeem využíván jako depozitář. V roce 2015 sem byly přestěhovány především sbírky textilu a archeologie, byl zde uložen rozměrnější nábytek ze sbírek muzea a další rozměrnější sbírkové předměty, jako např. žebříňáky, saně na svážení dřeva, velké mandly.

V roce 2018 získalo muzeum v rámci IROP finanční podporu na rekonstrukci tohoto objektu, proto byly sbírky opět dočasně přemístěny na jiná místa. Stěhování pokračovalo i v roce 2019. Žádné jiné práce v tomto objektu neprobíhaly.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

V roce 2018 Muzeum Šumavy uspělo s žádostí o finanční podporu z IROP na projekt **Vybudování sklářského muzea včetně bezbariérového přístupu a rekonstrukce depozitáře v Kašperských Horách.**

Registrační číslo projektu: CZ.06.3.33/0.0/0.0/17_099/0007840

Identifikační číslo EIS: 117D03J000133

Prioritní osa: 06.3 Dobrá správa území a zefektivnění veřejných institucí.

Získaná podpora: 39 570 698,16 Kč

Projekt se skládá ze tří částí:

1) Stavba výtahu v objektu čp. 140 v Kašperských Horách, která zajistí bezbariérový přístup do všech pater muzea i sousedního objektu Galerie. Stavební práce byly zahájeny počátkem roku 2019 a dokončeny (včetně kolaudace) v září roku 2019.

2) Sklářské muzeum v objektu čp. 141 (Galerie) v Kašperských Horách.

Šumavské sklářství a sbírka skla Muzea Šumavy si novou komplexně pojatou expozici zaslouží, protože dosavadní expozice v současné době už totiž naprosto nevyhovuje svým rozsahem ani koncepcí a nedokáže představit sklářskou sbírku muzea v plném rozsahu. V současné době tvoří sklářská expozice pouhou cca 1/8 ze stálé expozice kašperskohorského muzea. Je zde vystaveno cca 600 exponátů a některé části této sbírky nejdou veřejnosti prezentovány vůbec (např. kolekce historického i současného stříbřeného skla).

Součástí nové expozice budou dioramata, modely, textové panely, dotykové panely s dalšími informacemi (např. ve formě komiksu pro děti) a s fotografiemi vybraných exponátů. Textové části a popisky budou v trojjazyčném provedení (ČJ, NJ, AJ a resumé v esperantu). Bude zde i „koutek“ pro zrakově postižené s možností osahat si repliky výrobků ze skla v různých obdobích včetně textů v Braillově písmu.

Přípravné práce na této části projektu probíhají

3) Depozitář v objektu bývalé praktické školy v Kašperských Horách.

Tento objekt bude po rekonstrukci určen primárně pro přírodovědné sbírky muzea.

Přírodovědné sbírky muzea jsou poměrně rozsáhlé a jsou členěny do několika podsbírek – mineralogie a geologie, botanika, zoologie a entomologie.

- Rozsáhlá botanická podsběrka čítá téměř 1700 přírůstkových a inventárních čísel, přičemž některá inventární čísla tvoří herbáře s dalšími desítkami jednotlivých

položek. Součástí je také herbář mechorostů, lišejníků, hub a řas, kolekce zimních větévek a sbírka semen a plodů. Botanický materiál je odborníky je vysoce ceněn, protože jsou v něm zastoupeny druhy rostlin, které dnes již v příhodě nenajdeme, nebo jen velmi zřídka, navíc dnes patří mezi chráněné.

- Entomologická podsbírka zahrnuje více než 6200 exemplářů motýlů a brouků vyskytujících se na území jihozápadní Šumavy. Sběrka pochází z původního sbírkového fondu kašperskohorského muzea a její převážná část pochází z období po roce 1945, kdy se zde začalo systematicky budovat přírodovědné pracoviště.

- Geologická a mineralogická podsbírka obsahuje horninový materiál a minerály z oblasti jihozápadní Šumavy a také pochází z původní sbírky muzea v Kašperských Horách. Převážnou část tohoto materiálu pro muzeum nasbíral náš přední odborník profesor Josef Kinský a sbírka se rozšířila i díky geologickým průzkumům v okolí Kašperských Hor.

- V zoologické podsbírce jsou komplexně zastoupeny všechny druhy živočichů z oblasti Šumavy, její součástí je sbírka paroží a sbírka ptačích vajec. Mezi nejcennější exponáty patří preparáty živočichů již vyhubených, vážně ohrožených nebo zatoulanců ze vzdálenějších zemí. V podsbírce je cca 1250 exponátů.

Přírodovědné sbírky komplexně mapují a dokládají vývoj a proměny flory a fauny na Šumavě v poměrně dlouhodobém časovém horizontu.

Dále by zde měly být v temperovaném prostoru s možností klimatizace umístěny některé menší fondy, zejména textil, archeologie, modely a odlitky gramofonové desky a noty. V menší části prostoru bude provozní zázemí (sklad publikací a provozní archiv). Budou zde i pracoviště pro odborné pracovníky a badatelna.

Práce na rekonstrukci objektu byly zahájeny v červenci roku 2019 a pokračují bez větších problémů.

Ve všech objektech probíhaly podle plánu v roce 2019 také pravidelné revize:

- hasicí přístroje,
- EZS a EPS,
- výtahy (Sušice a Kašperské Hory),
- elektrozařízení, elektrické nářadí a el. spotřebiče,
- hromosvody,
- kotelny a plynová zařízení,
- spalínové cesty,
- požární ucpávky.

Další běžná údržba se provádí v průběhu roku dle potřeby.

8. OSTATNÍ ČINNOST MUZEA

♦Odborná činnost♦

Muzeum Šumavy má dvě odborná pracoviště – historické v Sušici a v Kašperských Horách a přírodovědné v Kašperských Horách. Historické oddělení se m.j. věnuje studiu a zpracovávání témat z regionálních dějin. Své místo má i výzkumná a dokumentační činnost v terénu. Odborní pracovníci muzea se kromě péče o část sbírek věnují přípravám výstav (scénáře, výběr exponátů, návrh výtvarného řešení výstavy a osobní účast na její instalaci), úpravám stálých expozic, přípravě podkladů k publikacím. Velký díl času se věnují odborní pracovníci zodpovídání odborných dotazů, odborným konzultacím, badatelům, studentům i

dalším zájemcům o šumavskou vlastivědu (hlubší spolupráce se studenty přináší možnost získání jejich regionálně zaměřených prací do muzejní knihovny).

Historické pracoviště se významně věnuje popularizaci poznatků regionální historie nejen přednáškovou a výkladovou činností, ale také prostřednictvím knižních publikací, sborníků a časopisů, novin, rovněž prostřednictvím médií jako jsou rozhlas, televize, internet. Osvědčila se spolupráce s regionálními nakladatelstvími. Odborní pracovníci se opět podíleli svými odbornými příspěvky a poskytnutím fotografií sbírek i na některých významnějších vydavatelských projektech.

Muzeum nepravidelně vydává vlastivědný sborník (1x za dva roky) a díky personálnímu posílení odborných pracovníků se ustálila i redakční rada tohoto sborníku. Pro veřejnost se příležitostně pořádají přednášky pozvaných specializovaných odborníků a tematické vlastivědné večery s prezentacemi nových vlastivědných knih a dokumentárních filmů o Šumavě. Odborní pracovníci se účastní odborných sympozií k regionální problematice, v některých případech přímo spolupracují na jejich organizaci. Muzeum Šumavy své aktivity rozvíjí také na základě spolupráce s řadou příbuzných (velkých i malých) zařízení doma i v zahraničí. Tradiční je mnohaletá spolupráce se specializovanými odborníky našimi i zahraničními.

♦ Činnost historického pracoviště v Sušici

PhDr. Jan Lhoták - historik

Správa sbírkového fondu písemností a katalogizace

V roce 2019 bylo do databáze Bach zaneseno celkem 47 položek. Jednak se jednalo o výsledky akvizice či o neevidovaný starý sbírkový fond muzea, jednak o materiál, přesignovaný v rámci přemanimulování (koncentrace signatur s tematicky shodným obsahem). Z nejzajímavějších přírůstků je třeba jmenovat prvorepublikovou dokumentaci ze schránky, uloženou v základním kameni v roce 2019 demolovaného hotelu Otava (sign. P 386). Vnučky sušického poštmitra Petra Mendla věnovaly do muzea písemnosti týkající se fungování městské správy v Kašperských Horách z let 1930–1933 či Stavebního a bytového družstva v Kašperských Horách z let 1923–1938 (sign. D 161). Učitelka ZŠ Masarykova v Sušici Mgr. Jiřina Šafářová darovala soubor periodik (novin, časopisů) z roku 1968. Po celý rok historik dále pracoval na zpracování pozůstalosti Vladimíra Holého. Byla dokončena pracovní digitalizace Sušických listů, která v utilitární kvalitě umožňuje studium příslušného periodika, aniž by byla nutná častá manipulace s originály. Do muzea byl také iniciativou historika přemístěn kámen z Pátečku s vytesanou nacistickou symbolikou.

Historický výzkum

Stejně jako v předchozích letech, omezil se zejména na lokální zdroje. Ve spolupráci s Ing. Čerovským byly zapůjčeny materiály k činnosti klatovského podniku OSP, který vykonával řadu stavebních prací v Sušici a na Sušicku (časopis Stavbař). Další sondáž byla podniknuta do materiálů rodiny Valentů ze Svojsic, jež byla příbuzensky provázána s významným sušickým rodem Wegerů (k oskenování bylo poskytnuto fotoalbum). Od potomků byly k digitalizaci poskytnuty písemnosti a fotografie dokladující odbojovou činnost Jiřího Stříbrného ze Sušice. Průběžně byly načerpávány informace z archivu stavebního odboru Městského úřadu v Sušici.

Prezentace výsledků bádání a spolupráce s veřejností

Nejvýraznějším publikačním výstupem letošního roku byla monografie věnovaná starším dějinám obce Břežany na Horažďovicku – Břežany. Kapitoly ze starších dějin obce (vydavatelem byla obec Břežany). Na sklonku roku vyšel nový svazek

Sborníku z historie a dějin umění, kam historik připravil příspěvek k osobě Jana Scheinosta o nezrealizovaném projektu druhé sušické sirkárny v letech 1852–1854 (Ve stínu slavnějšího bratra. Jan Scheinost a jeho neúspěšný pokus o zřízení druhé sušické sirkárny v 50. letech 19. století). Od října začal historik z pozice výkonného redaktora přípravu nového svazku Vlastivědného sborníku Muzea Šumavy. Bylo registrováno celkem 40 badatelských návštěv (mj. Zdeňka Keilová kvůli diplomové práci o sušických koželužnách), historik byl přítomen setkání pracovníků památkové péče z Plzeňského kraje na oblastním setkání v Sušici (4. října). Pro veřejnost uspořádal několik přednášek – např. 29.1. 2019 v Praze pro vlastivědný spolek Pražský Sušičan (o regionálních badatelích A. Janákovi, B. Petrovi a nově vydaném Vlastivědném sborníku Muzea Šumavy) a 18.5. 2019 v rocké kapli (o historii objektu a osady). Pokračuje účast v redakční radě sborníku Prachatického muzea Zlatá stezka a v komisi muzejních historiků AMG.

Knihovna

Během roku 2019 se knihovní fond rozrostl o 189 svazků (k 31. 12. 2019 tak bylo v inventárním seznamu dosaženo čísla 21.941), z nichž 49 bylo získáno prostřednictvím přímého nákupu (počítány i svazky dlouhodobě odebíraných periodik). V letošním roce se konečně podařilo dokončit zařazení knihovny Vladimíra Holého. Postupovalo se metodou výběru, duplicitní svazky a tituly mimo zaměření muzejní knihovny byly ponechány mimo evidenci. Pokud jde o absenční výpůjčky knihovního fondu, využilo jich celkem 13 čtenářů (zapůjčeno celkem 35 svazků).

V průběhu roku 2019 byla také provedena inventarizace části studijní knihovny se signaturou A (knihy formátu do velikosti A5. Zinventarizováno bylo celkem 600 inv. čísel, tj 946 položek.

Výběrový přehled korespondenčně vyřizovaných dotazů za rok 2019:

- 18.1. - Ing. Václav Šedivý (Tábor) – sochař Rudolf Kabeš
- 8.2. - Petra Manišová – osobnost Františka Pravdy
- 8.2. - Michaela Štěchová – ochotnické divadlo v Buděticích
- 1.3. - PhDr. Viktor Kovařík (NPÚ, ÚOP Plzeň) – fotodokumentace k památníku odboje a padlých
- 29.3. - PhDr. Martin Klečacký, Ph.D. (Národní archiv) – podobizny okresních hejtmánů
- 1.4. - Josef Diviš – sušické brány
- 3.5. - doc. Ing. Pavel Ondr, CSc. (Jihočeská univerzita) – pivovarské provozy v obvodu města Sušice
- 3.5. - Marek Pačal (Vancouver, Kanada) – urbář Královského hvozdu z roku 1617
- 27.5. - Jiří Pečinka (Fakulta restaurování Litomyšl) – křížová cesta z Roku u Sušice
- 9.9. - Ludmila Šmídová (Janov nad Nisou) – český původ rakouského muzeologa a ornitologa Andree Reischka
- 16.9. - Václav Diviš (Sušice) – jména zahynulých židovských obyvatel v Hartmanicích
- 20.9. - Dr. Wolf-Dieter Ostermann (SRN) – portrét Bernarda Fürtha
- 23.9. - Libuše Hořejší (Praha) – rodina Mořice Angera a materiály k jeho osobě

Mgr. Miroslav Buršík - historik a kurátor fotografického archivu

Fotoarchív a dokumentace

V roce 2019 se jeho činnost opět zaměřila především na pokračující digitalizaci starých archivních fotografií ze sbírkového fondu Muzea Šumavy a postupné zpracování a nové třídění toho sbírkového fondu do tematicky ucelených souborů pro rychlejší a přehlednější vyhledávání. Jedná se o soubor převážně unikátních

historických fotografií zobrazující město Sušice (domy, obchody, ulice), významné osoby města Sušice, zdejší kulturní život, vesnice a objekty v okolí Sušice, Šumavu, šumavské vesnice, zaniklé osady a hospodářské budovy ze Šumavy (sklárný, pivovary, papírny, mlýny, hamry, hostince ...), zemědělské a řemeslnické práce a činnosti, hrady a zámky, kostely, kaple atd.

V databázi BACH bylo v roce 2019 digitalizováno a popsáno 315 archivních fotografií, z toho 270 ks bylo založeno do již existujících složek FA, FB, FC a 45 ks do nově založených složek.

Kurátor dále vyhledával a připravoval historické informace a archivní fotografie pro badatele, studenty, spisovatele, dokumentaristy a odborné pracovníky muzea. Celkem takto poskytl služby a informace 45 zájemcům a badatelům.

Dále má na starost vyhledávání informací týkajících se událostí ve městě Sušici v regionálním (podle možností i celostátním) tisku a jejich archivaci a fotodokumentaci muzejních akcí. V rámci své činnosti zajišťuje také fotodokumentaci aktuálních událostí a změn v Sušici (např. úpravy komunikací, opravy objektů, výstavby nových budov, fasády na domech, sportovní události, oslavy osvobození města, pouť atd.). Tuto formu jakési časosběrné fotodokumentace města provádí muzeum systematicky již přes 20 let. Zajišťuje fotodokumentaci muzejních akcí (vernisaže, výstavy, opravy budov atd.).

Prezentační činnost

Veřejnost zaujala pravidelná rubrika v místních novinách „Poznáváte?“ . Čtenářům jsou předkládány archivní fotografie lokalit a objektů, které se dosud nepodařilo identifikovat. Na základě jejich reakcí je podařilo již několik takových fotografií určit, případně získat k těmto místům a objektům další zajímavé informace. V dalším čísle novin následuje kromě nové fotografie i článek, obsahující historickou zajímavost k dohledanému identifikovanému objektu. Celkem bylo v roce 2019 publikováno v Sušických novinách 22 článků. V souvislosti s tímto seriálem provádí i místní šetření a dokumentaci daných lokalit včetně sběru informací od pamětníků atd. Přispívá i do dalších regionálních časopisů, zejména do časopisu Pošumaví. Pro veřejnost pak zajistil celkem 13 komentovaných prohlídek muzea v ČJ a 5 v NJ.

Spolupráce se školami

Další významnou částí jeho práce je zajišťování spolupráce muzea s místními školami i se školami mimosušickými. Má nespornou zásluhu na tom, že spolupráce se školami se úspěšně rozvíjí. V rámci této spolupráce pořádá pro místní školy přednášky a komentované prohlídky města.

Mezi hlavní témata přednášek patří především historie města Sušice a život na staré Šumavě. V roce 2019 se jednalo celkem o 7 přednášek na téma „Historie města Sušice“, „Keltové na Šumavě“ a „Vánoční zvyky na Šumavě“ a 8 komentovaných prohlídek města pro školní skupiny - „Historické domy na náměstí“, „Městské hradby, městské brány“ a „Církevní památky: kostely, klášter“.

Pro sušické školy zajistil celkem 50 komentovaných prohlídek expozic sušického muzea. Pro mimosušické školy zajistil 5x komentovanou prohlídku muzea.

V rámci spolupráce se sušickým gymnáziem spolupracoval na doprovodném programu při krajském kole Dějepisné soutěže gymnázií (27.3.2019) a pomáhal zajišťovat doprovodný program pro soutěžící (komentované prohlídky muzea a města). S účastníky dějepisných olympiád spolupracuje i při vyhledávání podkladů.

I v roce 2019 spolupracoval s Historickým kroužkem při ZŠ Masarykova. Náplní tohoto kroužku je dětem blíže přiblížit historii města Sušice a jeho historické památky a to například projekcí historických fotografií s výkladem nebo komentovanými prohlídkami města a jednotlivých expozic a výstav muzea.

♦ Činnost historického pracoviště v Kašperských Horách

PhDr. Vladimír Horpeniak - historik

Výstavy, stálá expozice, sbírky

Během stavby výtahu v objektu muzea se podílel na všech pracích spojených se zabezpečování sbírek a prováděl pravidelně kontrolu jejich uložení. Po dokončení stavby se aktivně podílel na jejich zpětné instalaci a podle jeho návrhů byla upravená část expozice, která byla vestavbou výtahu zasažena.

Zprostředkoval a aktivně se podílel na realizaci tří výtvarných výstav, které v roce 2019 proběhly v Galerii muzea v Kašperských Horách.

Podílel se na inventarizaci sbírek (podsbírky militaria, historická a výtvarné umění).

Publikační práce a další odborná práce

Nové vydání knih:

▪ Vladimír Horpeniak - Advent a vánoční zvyky na Šumavě (realizace čtvrtého rozšířeného vydání v nakladatelství Karmášek České Budějovice s podporou muzea Šumavy).

▪ Vladimír Horpeniak - Strašín – poutní místo pod šumavskými horami (realizace druhého rozšířeného vydání, vydáno ve spolupráci a s finančními příspěvky Římskokatolické farnosti Strašín, Šumavského kulturního spolku a fy Belimo.cz).

▪ Seriál „Jak jsme žili v Československu – Kašperské Hory“ – 6. dílů

Pásmo historických fotografií s průvodními texty (s využitím reprodukcí historických fotografií ze sbírek Muzea Šumavy) - pro KLATOVSKÝ DENÍK.

▪ Vánoce na Šumavě - větší příspěvek s historickými fotografiemi - pro MF DNES.

▪ Sbírka a expozice historického skla v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách – obsáhlejší příspěvek s vlastními a archivními fotografiemi – pro Časopis DER HEIMATBRIEF BÖHMERWALD

▪ Poválečné vzpomínky šumavských rodáků - spolupráce s nakladatelstvím VÍKEND.

▪ Historické a vlastivědné příspěvky dodávány pravidelně redakcím: KAŠPERSKOHORSKÝ ZPRAVODAJ a VÍTANÝ HOST NA ŠUMAVĚ a v Českém lese.

Další stálá spolupráce s regionálními médii – Klatovský deník, Šumavanet Klatovy (Hladký), Sušické noviny, Český rozhlas Plzeň, MF Dnes – red. Plzeň, Katolický týdeník a d.

▪ Publikované příspěvky - na téma HISTORIE A KULTURA REGIONU (výběr):

Výročí malíře A. Moravce,

Rankl Sepp – 200. výročí,

K.Klostermann má novou ulici v Bavorsku,

Requiem za Karla IV. na Kašperku,

Velikonoční mystérium v Grafenau (pašijové hry),

Stavební ruch v muzeu,

Historie pily v Kašperských Horách,

Peníze na Šumavě – k výročí čs. koruny,

Šumavské Madony,

J.J. Ryba a Šumava (publikováno v Rožmitálských novinách),

Malíř Šumavy – Miroslav Houšť,

Současné umění v Muzeu Šumavy,

Z minulosti Dlouhé Vsi,

O poutním kostele a kapli v K.H.,

Rebelie proti městské radě Kašperských Hor,
Šedesátiny filmového Krále Šumavy, Vánoce jako výzva,
OPEVNĚNÉ KOSTELY na Šumavě a v Pošumaví ...

Přednášková a výkladová činnost, komentované prohlídky a exkuze

24. 1. - Poutě a poutní cesty na Šumavě (úvodní přednáška k uvedení české premiéry dokumentárního filmu Gunthera Raucha VIA NOVA /SRN/ v Horském klubu v K.Horách v rámci cyklu MĚKIS a Charity ČR „Senior in“)

11.4. – Gunther – Vintíř a jeho stezka přes Šumavu

(k česko-německému setkání pod patronací Plzeňského kraje – v kulturním středisku v Bayerisch Eisenstein)

17.4. – Jaro a velikonoce na staré Šumavě – s promítáním

(pro seniorklub Pohodář Sušice, v sále sokolovny v Sušici)

25.4. - Jaro a velikonoce na staré Šumavě

+ exkurs: Svatojanské památky v horním Pootaví - s promítáním
(pro Svatojanské muzeum v Nepomuku)

27.4. – 3 x přednáška: Lidová zbožnost na Šumavě (lidové devocionálie)

- v rámci konference Barokní jezuitské Klatovy 2019 v prostoru doprovodné výstavy v Pavilonu skla v Klatovech

26.5. – Cestou zlatokopů

– komentovaná terénní exkurze po stopách staré důlní činnosti
u Kašperských Hor (pro veřejnost)

31.5. – Celodenní PRESSTRIP pro zahraniční novináře

– Kašperské Hory/muzeum, město/ - Kašperk – Rovina – Dobrá Voda – Hartmanice
(akce pro Krajský úřad Plzeňského kraje) – celodenní odborný výklad + tlumočení

27.6. - Obří hrad, Keltové a údolí Losenice

- komentovaná terénní exkurze na téma Zlato a Keltové na Šumavě

16.8. - Kašperské Hory – kulturní fenomény šumavského města

- přednáška v kostele P.M. Sněžné

1.12. – Úvodní slovo k výstavě obrázků na skle Jaroslavy Korandové na radnici
v Kašperských Horách (tradice lidových podmaleb na Šumavě, novodobí tvůrci
obrázků na skle, charakteristika umělecké tvorby Jaroslavy Korandové)

11.12. - Zvyky adventu a vánoc na Šumavě – s promítáním

- pro Charitu ČR a Dům s pečovatelskou službou v Kašperských Horách

Spolupráce s celostátními i regionálními médii

▪Česká televize – **Toulavá kamera** - Obří hrad na Šumavě, Nicov u Stach, Zlatá stezka u Kašperských Hor,

▪Český rozhlas (Plzeň, České Budějovice, Řo 3 Vltava, Impuls) - pořad o Josefu Váchalovi a jeho Šumavě, rozhovor ke dni památky J.Palacha, 200. výročí narození Rankelského Seppa

Kulturní akce pro širokou veřejnost

▪Spolupráce na organizaci a zajištění tradičních šumavských **poutních slavností v Kašperských Horách 3.- 4.8. 2019.**

▪**Mikulášská besídka Kašperské Hory 6.12. 2019** v Horském klubu - s vystoupením folklorních souborů Pošumavská dudácká muzika ze Strakonice,

Hořec a Hořeček ze Železné Rudy (Šumavský kulturní spolek, **Muzeum Šumavy**, s podporou Města KH a sponzorů)

▪**Koncertní akce** jsou součástí jeho tradiční kulturní práci v místě a okolí již několik desetiletí. Děje se to hlavně v letní sezóně díky grantové podpoře Města Kašperské Hory a zájmu a spolupráci rodiny Mentzlovy a fy Belimo.cz a Muzea Šumavy. Jedná se o dvě hudební přehlídky v průběhu letní sezóny + koncert v době vánočních prázdnin:

1. Hudební léto v Kašperských Horách (4 koncerty),
2. Letní cyklus 6 koncertů komorního orchestru Musica Lucis Praga,
3. Tradiční vánoční - novoroční koncert v Kašperských Horách.

▪ Literárně-historické **pásmo o Karlu IV. na hradu Kašperk** (účinkování, spolupráce s K. Ešnerem a jeho zájmovým sdružením).

Služba badatelům, zodpovídání odborných dotazů

Cca 60 badatelských návštěv včetně zahraničních studentů, permanentní zodpovídání odborných dotazů písemně e-mailem, případně telefonicky (nejrůznější témata z oboru regionální historie, dějin umění, etnologie, historického místopisu, architektury, místopisu, školství, fotografie, památkové péče, sklářství, hornictví...).

Ostatní činnost

▪ Práce v terénu s fotodokumentací – průběžně (uskutečněny návštěvy do 1. zón NP Šumava v oblasti Březníku, Luzného, Oblíku a Roklanského potoka, procházeny trasy Zlaté stezky a Zlaté cesty, místa se stopami staré důlní činnosti a d.).

▪ Zpracovány oficiální OPONENTSKÉ POSUDKY studentských prací, které se dotýkaly dějin Šumavy.

▪ Práce v Kulturní komisi Města Kašperské Hory, stálá spolupráce s MěKIS Kašperské Hory, redakcí Kašperskohorského zpravodaje, osadním spolkem Červená na Šumavě, spolkem Horní Králováci Stachy a spolkem K.Klostermann – spisovatel Šumavy.

▪ V roce 2019 obnovena spolupráce s mezinárodním kulturním festivalem Evropské týdny Pasov (Europäische Wochen Passau). Ve spolupráci se ŠKS, EWP a farností uspořádán koncert Tria Staatskapelle Dresden ve farním a poutním kostele Narození Panny Marie ve Strašíně 29.6. 2019 v rámci festivalu Europäische Wochen Passau 2019.

▪ Dramaturgická a organizační spolupráce s MěKIS Kašperské Hory na programech cyklu „SENIOR IN“ – Horském klubu K.Hory (

♦ Činnost přírodovědného pracoviště v Kašperských Horách

Vladimír Vlk – botanika, geologie a mineralogie

Výstavy, expozice a prezentace

Spolupráce na deinstalaci výstavy „SBLÍŽENÍ“ v Galerii muzea v Kašperských Horách. Spolupráce při přípravě výstavy Mgr. Ivana Lukeše na rok 2020 (zpracování návrhu části mobiliáře pro instalaci, výběr fotografií pro výstavu a jejich následné panoramatické zpracování pro instalaci). Stálá přírodovědná expozice – mineralogie a geologie – byla doplněna o nové sběry z terénu.

Geologická a mineralogická sbírka

V průběhu roku probíhala průběžná kontrola stávajících sběrů (uložení, evidenční karty) a pořizovaly se nové sběry (horniny i minerály) s hlavní orientací na regionální sběry. Doplněním těchto sběrů je pořizování kvalitnější digitální fotodokumentace jednak sběrů, tak i odběrových lokalit s možností lepšího následného uplatnění

(tisky, prezentace, publikace, badatelé apod.). Dále byly realizovány i jiné vlastní geologické sběry z vybraných lokalit mimo území Šumavy a jejího předhůří v ČR (uloženo v depozitu, část zpracována odborně, realizován a připraven výběr pro evidenci v přírůstkové knize).

Pro nutný přehled a jednotné uložení V. Vlk vyrábí nové úložné dřevěné boxy pro horniny a minerály - systém je připravován pro účely přehledného uložení v rekonstruované depozitáři.

Evidence sběrů v programu BACH je zatím pozastavena (nutná aktualizace a upgrade programu, plánováno na 1.čtvrtletí 2020). Probíhá prozatím průběžná příprava textových částí, vč. determinace ve spolupráci s Městským muzeem v Horažďovicích (A. Červený) a JČ muzeem v Českých Budějovicích (RNDr. Rajlich). Evidence této podsbírkky muzea je prozatím chronologická, zvláště jsou rozděleny horniny a minerály. Systematické členění (více času pro zpracovávání) se zvažuje až po přestěhování sběrů do rekonstruovaného depozitáře v návaznosti na nově vytvořené badatelská pracoviště.

Postupně se pořizuje fotodokumentace všech sběrů (2 varianty – náhledová pro badatelské aktivity a tisková s větším rozlišením vč. předtiskových úprav). U některých sběrů se provádí jejich odborné řezání a částečné leštění a počítá se také s jejich umístěním ve stálé expozici.

Probíhá průběžný průzkum nových vytypovaných geologických lokalit (Pancíř, Královský Hvozd, Můstecký hřeben, Prášilsko, Pootaví) pro sběry a zpracování geodat pro badatelské účely a rozšíření přírodovědného sbírkového fondu o nové exponáty. Tato činnost realizována převážně v jarních a podzimních měsících, kdy není tolik vzrostlé vegetace. Sběry jsou následně odborně zpracovány (čištění, separace, popisy-odborné zpracování, digitalizace, vč. archivace dat a prozatímní uložení vzorků).

Na doporučení byl realizován geologický průzkum v oblasti ledovcového jezera Laka. V jezeře se snížila hladina cca o 1,5 m a obnažila dosud nepřístupné geomorfologicky zajímavé okraje kolem jezera. Vzhledem k pozdně zimním měsícům nebylo možno průzkum a eventuální odběry dokončit (plánuje se v roce 2020).

Botanika

Vzhledem k ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny byly v průběhu roku realizovány pouze fotodokumentační sběry následně zpracováváné a popisované pomocí digitální technologie. Tato práce je zatím využívána pro základní přehled oblastního současného výskytu druhů a hodnocení změn krajiny a biotopů převážně v důsledku intenzivní lidské činnosti. Obrazová data jsou kromě toho archivována a pracována i pro eventuální prezentační služby, eventuálně pro evidenci v systému BACH. Nově byla uložena část botanických sběrů – ukládány jsou do krabic z nekyselého papíru. Průběžně byla prováděna kontrola stavu ostatních botanických sbírek uložených v provizorních prostorách objektu galerie nezjistila žádné zjevné poškození. Pokračuje průběžně plán a realizace terénních průzkumů na ověření historických dat výskytu vyšších rostlin, zaznamenaných J. Vaněčkem. V roce 2019 uskutečněno 5 akcí, u 2 lokalit průzkum přerušeno pro nepřízeň počasí. jednalo se o menší lokality v zájmových oblastech: Lipová Lhota, Budětice, Dobruška a Rábí.

Vymapování všech botanických druhů panem Vaněčkem je zahrnuto v 82 mapách 1:50000 a předpokládá dlouholeté zpracování vzhledem k rozsahu. Snahou je získat potenciální spolupracovníky z řad studentů s využitím zpracování dat do studentských diplomových prací. Rozjednáno se studenty Masarykovy u. V Brně.

Nahodilé průběžné fyzické sběry taxonů vyšších rostlin nebyly ve vegetační sezóně 2019 realizovány, nálezy výskytu zvláště chráněných nebo ohrožených taxonů byly zaznamenány formou fotodokumentace z průzkumů vytypovaných lokalit

Albrechtice, Rok, Dražovice, Kepelské mokřady, Hadí vrch, Pootaví), vč. popisu a záznamu lokace.

Externí spolupráce

Trvá průběžná, otevřená spolupráce na doplňování databáze pro projekt PLADIAS (areál rozšíření vybraných druhů (výskyt cévnatých rostlin v ČR; zatřešuje - Institute of Botany, Academy of Sciences of the Czech Republic). Pokračuje spolupráce s Výzkumným ústavem botaniky v Olomouci (získávání informací ze státních sbírek (podsbírka botanika – vyšší rostliny, mechy a lišejníky) pro účely tvorby digitální databáze s přehledem botanických sběrů v ČR.

V 1. čtvrtletí 2019 proběhla výpomoc při republikovém pravidelném sčítání netopýrů na zimovištích a ve starých důlních dílech a historických objektech – 2 akce ve spolupráci s odborným garantem pro region Šumavy a Pošumaví, RNDr. L. Buřkou (historické štolý Bedřich a Krystýna v údolí Zlatého potoka na Kašperskohorsku, Schwarzenberský kanál na Jeleních Vrších)), výsledky se závěry průzkumu jsou postupně uváděny v příslušných sbornících a publikacích. Akce byly využity i pro sběr hornin.

Byly poskytnuty odborné konzultace (3 akce) na téma „veřejné využívání chráněných území na Šumavě“. Jedná se o projekt Ministerstva životního prostředí, konzultant, pan Vojtěch Kotecký (člen Rady vlády pro udržitelný rozvoj). Závěrečný materiál měl být zpracován pro MŽP v r. 2019 v návaznosti na dopracování Plánu péče v NP Šumava. Data muzeu nebyla poskytnuta, dle informací p. Koteckého je bude možné získat ze závěrečné zprávy prostřednictvím MŽP.

Další činnost

V průběhu roku realizoval 3 komentované prohlídky ve stálé přírodovědné expozici (2x ZŠ, 1x zájmová skupina dětí a mládeže). V rámci studentské praxe (5 akcí) probíhaly konzultace a výběr historických a současných zájmových botanických lokalit pro herbářové sběry. Pokračuje spolupráce na tvorbě dat pro Mykologické listy – odborné konzultace s odkazem na vlastní historické sbírky Muzea Šumavy.

Probíhala celoroční badatelská aktivita studenta MU v Brně (Jan Dohnal), který se věnuje studiu historického výskytu taxonů rodu *Oxalis*. Průběžně mu byly poskytovány konzultace, ukázky historických sběrů, zpracována a digitalizována textová data.

Mgr. Ivan Lukeš - zoolog

Zoologický výzkum byl v roce 2019 zaměřen především na pět základních okruhů. V první řadě šlo o sledování změn biodiverzity okresu Klatovy se zaměřením na oblasti Kolinec, Horažďovice, Nezamyslice a Zbynice (výsledky pozorování a fotodokumentace budou využity v roce 2020 na plánované výstavě „Změny biodiverzity okresu Klatovy za posledních 50 let“, která proběhne v Galerii muzea v Kašperských Horách). Pokračoval také v zoologický výzkum na významných lokalitách Zbynický a Nezamyslický rybník, se zaměřením na vzácné zatoulance, biodiverzitu a populační hustotu vodních živočichů v dané oblasti.

Velký význam mělo pravidelné sledování a monitoring průběhu hnízdění orlů mořských na lokalitách Tajanov u Kolince a Nezamyslice. Průběh hnízdění byl sledován pravidelně od úpravy hnízda až po vyvedení mláďat v červenci 2019. Výsledky tohoto monitoringu a pořízená fotodokumentace budou také použity ve zmíněné výstavě.

Dále pokračoval výzkum výskytu plšika lískového v Oblasti klidu Kašperská vrchovina. V rámci tohoto průzkumu byly zavěšeny nové budky a byla pravidelně prováděna jejich kontrola. Plšík lískový je malý hlodavec. Je také jediným zástupcem rodu *Muscardinus*. V České republice se jedná o nejhojnějšího zástupce čeledi plchovití.

Od roku 2015 je přírodovědné pracoviště muzea zapojeno do projektu vytváření genetické banky a jejího využití v ochraně volně žijících živočichů. Genetická banka umožní monitoring genetické variability v čase a tudíž má potenciál významně pomoci druhové ochraně v ČR. V roce 2019 pokračoval sběr genetického materiálu pro tuto banku.

V rámci spolupráce s ostatními zoologickými pracovišti probíhala pomoc při monitoringu výskytu vzácných či nově zjištěných živočichů: kolpíka bílého, vlhy pestré, jeřába popelavého, husice nilské a volavky bílé. Výsledky tohoto výzkumu budou rovněž prezentovány na výstavě v roce 2020.

V roce 2019 v rámci péče o sbírkový fond zajistil pravidelné kontroly a ošetření zoologických sbírek plynováním.

Zoolog také spolupracoval při úpravách stálé expozice po dokončení stavebních prací (výtah). Jednalo se zejména o instalaci nových velkoplošných okenních panelů s diapozitivy, které byly připraveny již v roce 2018 a spolupráci při úklidu a úpravě vystavených exponátů v přírodovědné expozici.

V rámci publikační činnosti pravidelně přispíval do Kašperskohorského a Železnorudského zpravodaje.

V případě odborných **badatelských návštěv** a dotazů byla poskytována pomoc při ověřování zoologických údajů z naší sběrné oblasti a poskytovány informace z vlastního zoologického výzkumu a fotodokumentace studentům a různým vědeckým institucím. Jednalo o 17 badatelů a cca 40 konzultací s vědeckými a odbornými institucemi (nejsou zahrnuty konzultace po telefonu).

Spolupracuje s ostatními přírodovědnými pracovišti, zejména při předávání údajů o výskytu vzácných živočichů: Ornitologická společnost, ČSOP Pízeň, ZOO Hluboká, záchranná stanice Makov a KÚ PK – odbor životního prostředí Ing. Jiří Vlček.

♦Záchranná stanice pro handicapované živočichy♦

Záchranná stanice pro handicapované živočichy v Kašperských Horách byla založena v roce 1988 a je povolena rozhodnutím o výjimce podle zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny vydané Ministerstvem životního prostředí ČR dne 11.4.1997, čj. OOP/2489/97-V267. Toto rozhodnutí stanoví také zákonné podmínky provozování stanice. Posláním stanice je záchrana všech handicapovaných, chráněných a ohrožených živočichů bez ohledu na hranice okresu a hranice působnosti muzea, jejich léčení, u mláďat příprava na samostatný život, případně jejich odchov. **Provoz záchranné stanice zajišťuje zoolog muzea – Mgr. I. Lukeš**, který je v případě nutnosti na telefonu doslova 24 hodin denně a službu zajišťuje nepřetržitě včetně dnů pracovního volna. Z bezpečnostních důvodů šelmy a dravce převáží zásadně sám. Součástí zázemí stanice je příprava a sklad krmení, karanténní prostory, kafilární prostor expoziční voliéry. Stanice disponuje technickým vybavením pro odchyt a převoz zvířat a pravidelně každoročně zde probíhají kontroly ČIŽP a KVS Pízeň.

Do stanice je přijímáno široké spektrum handicapů především lesních a horských biotopů, nejčastěji jsou to mláďata i dospělci ptáků z řádu dravců, sov či pěvců. Ze savců je nejčastěji přijímaným pacientem veverka obecná, ježek západní, případně různé druhy netopýrů, zajíc polní atd.

Vzhledem k pestrosti druhů přijatých živočichů se rozrostla i druhová skladba potravy a tím i počet dodavatelů, což se odráží v časové náročnosti při shánění a dovozu krmiva, zvláště při dodržování přísných, mnohdy až nesmyslných veterinárních předpisů. Byl zaveden vlastní chov myší a morčat, odchov moučných červů a cvrčků. Péče o trvale handicapované živočichy obnáší minimálně 2x denně

krmení (u mláďat několikrát denně, i v noci) včetně přípravy a přesné evidence krmiva a každodenní kontrolu zdravotního stavu. 1x týdně je třeba provést generální úklid voliér a jejich desinfekci, pravidelně se musí sekát tráva v areálu stanice, měnit voda, čistit bazén u vyder atd. Při příjmu nových handicapů je třeba také zajistit odborné ošetření, očkování proti nakažlivým chorobám. Ve stanici probíhá pravidelná desinfekce a desinsekce všech prostor, očkování, odčervení a zbavení parazitů u všech chovanců i nově přijatých živočichů. Složitější případy se řeší ve spolupráci s MVDr. Janáskovou ve veterinárním zařízení ve Vimperku. Ostatní práce jsou prováděny dle směrnic MŽP a KVS (očkování, odčervení, veterinární ošetření a dohled).

Při odchovu a výměně handicapovaných živočichů (předání do specializovaných zařízení) zoolog spolupracuje také se záchrannými stanicemi v okolí (Vimperk, Spálené Poříčí, Makov, Klášterec). Stanice v případě potřeby provádí rovněž záchranné transfery obojživelníků, plazů či jiných živočichů (netopýři aj.).

V roce 2019 bylo do stanice přijato 79 handicapovaných živočichů.

V roce 2019 bylo ve stanici umístěno celkem 23 trvalých handicapů:

- výr velký – 2 exempláře
- liška obecná - 1 exemplář
- sova pálená - 2 exempláře
- krkavec velký – 2 exempláře
- poštolka obecná – 2 exempláře
- čáp černý – 1 exemplář
- kuna skalní - 1 exemplář
- labuť velká - 2 exemplář
- psík mývalovitý - 1 exemplář
- veverka ob. - 3 exempláře
- káň lesní - 2 exempláře
- vydra říční - 3 exempláře
- luňák červený – 1 exemplář

Od trvale handicapovaných živočichů bylo v roce 2019 odchováno a následně vypuštěno:

- 3 exempláře poštolky obecná,
- 6 exemplářů veverky obecné.

Spotřeba krmiva ve stanici za rok 2019:

- ryby pro vydry a čápa – celkem 1.500 kg,
- maso (kuřata, králíci, ořez) pro lišku, psíka mývalovitého, výry káňata – celkem 1.800 kg,
- myši pro poštolky, sovy, sýce rousného – cca 5.000 exemplářů,
- krmení pro hlodavce - granule - cca 250 kg,
- krmný hmyz pro ježky - cca 20 kg
- slunečnice pro pěvce a veverky - 90 kg
- granule pro masožravce (náhrada masa) – 350 kg
- obilí pro labutě, nutrie, holuby a hrdličky – 180 kg

Pro nově přijaté živočichy je také nutno zajistit vhodnou potravu dle druhu zvířete a stáří - kočičí mléko, psí či kočičí konzervy, krmný hmyz apod.

Stále častěji se na naši instituci obrací veřejnost s žádostí o pomoc při výskytu nežádoucích živočichů v jejich nemovitostech. Jedná se především o hady a případně i netopýry. Jen v roce 2019 bylo provedeno 11 takovýchto akcí:

- 6x zmije obecná
- 3x užovka hladká

1x slepýš křehký
1x nutrie říční

Stále se nedaří ani osvětovou činností zamezit tomu, aby z přírody nebyla odnášena zcela zdravá mláďata savců (zajíčci, srnčata) a ptáků (drozdovití a drobní pěvci). Záchranné stanice to zatěžuje nejen finančně, ale především časově. Také v roce 2019 bylo z přírody zbytečně odneseno a „zachráněno“ několik zcela zdravých živočichů.

V roce 2019 byla jako každoročně prováděna běžná údržba – nátěry a výměna vnitřního vybavení voliér (větvě, kmeny, napaječky, odsedávky), pravidelná desinfekce celého zařízení a deratizace.

Podle možností se snažíme v Záchranné stanici vytvářet podmínky k alespoň částečnému jejímu zpřístupnění, kdy se předem objednané menší skupiny návštěvníků za účasti odborného pracovníka seznámí se zde žijícími trvale handicapovanými živočichy a s činností a významem záchranné stanice. Tyto exkurze jsou využívány především mateřskými školkami a školami, ale této možnosti využívají zejména v letním období i turisté. Povaha poraněných zvířat nedovolovala v roce 2019 časté návštěvy a tak v rámci osvětové činnosti navštívilo areál stanice v roce 2019 po předchozí dohodě cca 67 osob.

V roce 2019 proběhly ve Stanici 2 pravidelné každoroční **kontroly** Krajské veterinární správy (bez závad).

♦Přednášková činnost a ostatní kulturní činnost v organizaci♦

Muzeum v Sušici má vhodné prostory pro pořádání přednášek, koncertů a dalších akcí podobného charakteru. I nadále spolupracuje s jinými organizacemi, kterým umožňuje pořádat akce v přednáškovém a výstavním sále. V Kašperských Horách se pro některé akce využívají prostory zrekonstruované Galerie a nově máme možnost využívat přednáškový sál v muzeu v Dobré Vodě. Kromě toho odborní pracovníci zajišťují pro školy a tuzemské i zahraniční výpravy odborné exkurze s výkladem v expozicích muzea i v terénu. Přednášková a výkladová činnost jednotlivých pracovníků byla zmíněna výše u jednotlivých odborných pracovišť.

JOM HA-ŠOA

7. ročník, spolupráce muzea na vzpomínkovém programu na sušickém náměstí (veřejné čtení seznamu obětí, čištění Stolpersteinů na sušickém náměstí).

2.5.2019

ZUŠ OPEN 2019

ZUŠ Open je celorepubliková akce, která se koná pod hlavičkou Nadace Magdaleny Kožené. Učitelé se svými žáky "vyjdou ven" ze školy, aby veřejnosti ukázali své dovednosti. Také ZUŠ Sušice se připojila v roce 2019 k této celostátní akci, kterou podpořilo i muzeum.

31.5.2019

ABSOLVENTSKÝ KONCERT ZUŠ SUŠICE

Další koncert v rámci tradiční spolupráce muzea s místní ZUŠ.

6.6.2019

TAHEM SVĚTEM – TAHEM SMYČCEM

Komentovaná prohlídka výstavy s koncertem komorní hudby (Musica Lusic Praga) v galerii muzea v Kašperských Horách.

18.7.2019

SETKÁNÍ PRACOVNÍKŮ PAMÁTKOVÉ PÉČE Z PLZEŇSKÉHO KRAJE

Toto setkání se konalo v prostorách velkého sálu v sušickém muzeu a příspěvek o sušickém hotelu Otava a záchraně základního kamene zde přednesla Mgr. Zdeňka Řezníčková.

4. 5.10.2019

CO NÁS POTKALO VE 20.STOLETÍ

Beseda se spisovatelem Jiřím Padevětem. Doprovodná beseda k výročí

17.listopadu 1989.

18.10.2019

ČERT A MIKULÁŠ NA SUŠICKÉM NÁMĚSTÍ

Mikulášský program pro děti, soutěže, koledy, ve spolupráci s kulturním centrem SÍRKUS v Sušici, prohlídka betlému v muzeu zdarma.

5.12.2018

♦Práce v poradních orgánech jiných muzeí, AMG, sdruženích apod.♦

Muzeum Šumavy je členem Asociace muzeí a galerií ČR, Asociace záchranných stanic ČR, České ornitologické, zoologické a botanické společnosti a spolupracuje s ČSOP. Dále je členem sdružení Prácheňsko, z.s.p.o a Občanského sdružení Karel Klostermann - spisovatel Šumavy. Dále je zastoupeno ve Spolku přátel muzea Dr. Šimona Adlera a v Šumavském kulturním spolku. Zastoupení muzea v různých sdruženích umožňuje podílet se různých projektech v oblasti propagace kultury a regionálního rozvoje. Muzeum se také účastní práce v Poradních sborech některých dalších muzeí. PhDr. Jan Lhoták PhD. je členem sekce muzejních historiků AMG.

♦Zajištění badatelské činnosti, spolupráce se školami, obcemi, sdělovacími prostředky atd.♦

Badatelské a konzultační služby poskytuje muzeum jen v rámci svých omezených možností (nedostatečný prostor pro badatele v Sušici). Badatelé využívají především knihovnu (uvedena samostatně) a archiv muzea. Odborní pracovníci zodpovídají nejrůznější dotazy, poskytují odborné konzultace, pomáhají při vyhledávání literatury a odborných materiálů a to osobně, e-mailem nebo telefonicky. Podrobnější údaje jsou uvedeny výše u jednotlivých odborných pracovníků.

Spolupráce se školami je důležitým prvkem v práci muzea ve vztahu k veřejnosti. Všechny sušické školy v uplynulých letech vystavovaly v muzeu pravidelně. V posledních letech však v Sušici přibýlo několik nových vhodných výstavních prostor, kde mohou školy vystavovat.

Součástí této spolupráce je i to, že místní školy v Sušici, Kašperských Horách, Hartmanicích i v Železné Rudě mají v rámci vyučování vstup do muzea bezplatný na všechny výstavy i do všech stálých expozic a pravidelně této možnosti využívají. Školy také navštěvují zdarma expozice v rámci výuky regionálních dějin,

přírodovědných oborů nebo výtvarného umění. Výklad si zajišťuje zpravidla pedagog, ale dle dohody i příslušný pracovník muzea. V Sušici se této činnosti věnuje především Mgr. M. Buršík, který zajišťuje školám i komentované prohlídky městem a úzce spolupracuje s Historickým kroužkem při Základní škole T.G.Masaryka. Sušické i kašperskohorské muzeum ve svých prostorách umožňuje také hudební produkce dětí ze zdejších uměleckých škol.

Muzeum také umožňuje absolvování praxe v rozsahu 7 - 21 dnů studentům středních a vysokých škol (např. školy cestovního ruchu, historie, archivnictví atd.). Spolupráce se studenty středních a vysokých škol umožňuje doplňovat knihovnu muzea o odborné seminární, ročníkové, bakalářské aj. práce s regionální tematikou.

Spolupráce s obcemi

Muzeum Šumavy má své pobočky na území čtyř obcí (Sušice, Kašperské Hory, Železná Ruda a Hartmanice) Úroveň spolupráce s jednotlivými městskými úřady je různá. Důležitým prvkem ve spolupráci s městy je také to, že někteří ze zaměstnanců muzea jsou členy městských zastupitelstev a odborných komisí v Sušici a v Kašperských Horách (kulturní komise, komise pro regeneraci městské památkové zóny). V roce 2019 pokračovala spolupráce s Informačním centrem Sušice zejména na přípravě a organizaci různých kulturních akcí a přípravě podkladů pro různé propagační materiály. Dobrá je spolupráce v rámci pondělních komentovaných prohlídek města, které v během prázdninových měsíců pořádá právě IC Sušice. Součástí těchto prohlídek je také prohlídka mechanického betlému v muzeu.

Velice dobrá spolupráce je s Městem a IC Kašperské Hory. Muzeum spolupracuje při celé řadě akcí, které město pořádá - městské slavnosti, poutě, koncerty, výstavy a IC v rámci propagace města velmi dobře prezentuje i muzeum.

Podařilo se navázat dobrou spoluprací i s Městem Hartmanice, s nímž řešíme především některé problémy provozního charakteru a údržby v muzeu Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě. Od roku 2018 spolupracujeme na vytvoření nové stálé expozice o poustevníku Vintířovi v muzeu v Dobré Vodě. Nová expozice by měla být otevřena na podzim roku 2020. Tradičně dobrá spolupráce je i s městem Železná Ruda.

V rámci spolupráce s Muzeem Šumavy realizovaly obce např. následující akce:

- Noc kostelů v Sušici i v Kašperských Horách s ŘK farností,
- Poutní slavnost Panny Marie Sněžné v Kašperských Horách (Šumavský kulturní spolek, Římskokatolická farnost a Muzeum Šumavy),
- oslavy Mezinárodního dne seniorů v Sušici
- Cyklus koncertů v Kašperských Horách.

♦ Spolupráce s jinými institucemi, organizacemi, spolky a sdělovacími prostředky ♦

Muzeum se podílelo na projektu **Židovská stezka**, který vznikl za finanční podpory Plzeňského kraje. Za Muzeum Šumavy se na přípravě podílela kolegyně Veronika M. Rubínková z muzea v Dobré Vodě. Pomohla vytipovat v regionu vhodné lokality a pro informační brožurku připravila textové podklady. Je také autorkou nápadu propojit tato místa i geocachingovými schránkami a výchozí místo je právě v muzeu v Dobré Vodě.

Nejvíce a pravidelně muzeum spolupracuje se Šumavským kulturním spolkem v Kašperských Horách a se spolkem Karel Klostermann – spisovatel Šumavy. Od roku 2015 je muzeum zastoupeno ve sdružení přátel muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě.

Muzeum také pravidelně spolupracuje s regionálním i celostátním tiskem (vlastivědné články v MF Dnes a Klatovském deníku, Vítaný host na Šumavě a v Českém lese, Kašperskohorský zpravodaj, Železnorudský zpravodaj, Sušické noviny a v různých časopisech zaměřených na turistický ruch) i s jednotlivými redakcemi rozhlasu (ČRo Plzeň a České Budějovice, ČRo Praha, redakce Radiožurnálu a Dobrého jitra, ČRo Praha - Vltava, Radio Šumava atd.), které často vysílají živé vstupy propagující muzejní výstavy a další akce.

Tradičně dobrá je i spolupráce s televizními redakcemi (různé příspěvky zejména o výstavách v regionálním zpravodajství různých televizních redakcí, pořady Toulavá kamera, Cesty víry, Folklorika atd.).

9. EDIČNÍ A PUBLIKAČNÍ ČINNOST

Odborní pracovníci v loňském roce zpracovali celou řadu odborných nebo populárně zaměřených článků na témata z regionální historie. Jednotlivé příspěvky jsou otiskovány v regionálním i odborném tisku, ve sbornících příspěvků z odborných konferencí nebo ve sbornících jiných institucí.

Muzeum vydává ve dvouletém intervalu Vlastivědný sborník Muzea Šumavy. Další číslo sborníku (XI.) vyjde v roce 2020, v roce 2019 probíhaly korektury, překlady resumé a další redakční práce.

V souvislosti s novou expozicí muzea v Dobré Vodě jsme vydali nový propagační a informační leták.

Muzeum se také podílelo na novém vydání publikace Advent a vánoční zvyky na Šumavě (autor PhDr. Vladimír Horpeniak, nakl. Karmášek České Budějovice) a na monografii věnované starším dějinám obce Břežany na Horažďovicku – Břežany. Kapitoly ze starších dějin obce (autor PhDr. Jan Lhoták, vydavatelem byla obec Břežany).

10. EKONOMIKA, HOSPODAŘENÍ

V roce 2019 došlo k výraznému poklesu u vlastních příjmů ze vstupného, což bylo dáno především tím, že kvůli stavbě výtahu v objektu muzea v Kašperských Horách, bylo toto muzeum pro veřejnost prakticky celý rok uzavřeno. V oblasti výdajů byly zvýšené výdaje zejména v kapitole opravy a udržování (účet 511), spotřeba materiálu (účet 501) a ostatní služby (účet 518). Tyto zvýšené výdaje souvisely zejména s kompletní reinstalací stálé expozice muzea v Dobré Vodě a také s nutnými úpravami stálé expozice muzea v Kašperských Horách po dokončení stavby výtahu. Narostly také výdaje na mzdy a související zákonné pojištění. Přesto hospodaření muzea v roce 2019 skončilo hospodářským výsledkem 211,6 tis. Kč.

V průběhu roku byly pokladny všech poboček vybaveny novými počítači a tiskárnami a napojeny na on-line vstupenkový systém Colloseum.

Příjmy muzea v roce 2019
vybrané položky v tis. Kč

Příjmy celkem	13 720,3
z toho:	
neinvestiční příspěvek zřizovatele	12 207,8
vlastní příjmy celkem	1 511,5
- z toho příjmy ze vstupného	962,3
- další příjmy z hlavní činnosti	203,4
- příspěvky a dary	11,5
Investiční příspěvek zřizovatele na nákup sbírek	90,0

Výdaje muzea v roce 2019
vybrané položky v tis. Kč

výdaje celkem	13 508,6
spotřeba materiálu celkem	444,6
energie celkem	944,4
z toho: el.energie	579,5
plyn	196,0
teplo	186,1
vodné a stočné	30,2
opravy a udržování celkem	119,9
cestovné	16,7
ostatní služby celkem	1 249,8
mzdové náklady celkem	6 569,1
z toho: ostatní osobní náklady	171,0
zákonné sociální pojištění	2 193,6
zákonné sociální náklady	257,5
prodané zboží	197,1
odpisy	911,2

Stav fondů k 31. 12. 2019 v tis. Kč

rezervní fond ze zlepšeného HV:	905,8
rezervní fond z ost.:	20,9
fond odměn:	20,5
FKSP:	17,9
fond reprodukce majetku:	2 124,4

V průběhu roku 2019 proběhlo v muzeu několik kontrol:

- HZS Plzeňského kraje – kontrola v objektu muzea v Dobré Vodě (leden 2019),
- KÚ PK - kontrola odboru kontroly, dozoru a stížností (září 2019),
- MK ČR – kontrola Sbírky Muzea Šumavy v Sušici a v Kašperských Horách ev. č. MSU/002-05-10/203002, dodržování povinností vlastníka sbírky, podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 122/2000 Sb., (říjen 2019),
- Krajská veterinární správa Plzeň – 2x kontrola v Záchrané stanici (31.5.2019 a 13.12.2019),
- BOZP – pravidelná roční kontrola (únor 2019).

Na základě výsledků těchto kontrol byla přijata příslušná opatření k odstranění zjištěných nedostatků a závad. Na základě výsledků kontroly MK ČR byla nařízena generální inventura sbírek Muzea Šumavy. Při žádné z těchto kontrol nedošlo v našem zařízení k takovému kontrolnímu zjištění, které by bylo předáno k dalšímu řízení podle zvláštních předpisů.

11. PŘEHLED PRACOVNÍKŮ ZA ROK 2018

Seznam stálých zaměstnanců Muzea Šumavy

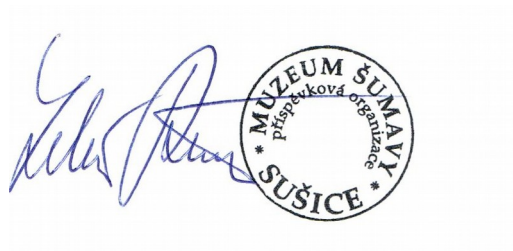
ředitelka:	Mgr. Zdeňka Řezníčková
ekonomické pracoviště:	Ing. Martina Zabloudilová (<i>ekonomka</i>) Dagmar Šperlová (<i>pokladna drobného vydání, skladová evidence, prodej publikací, evidence majetku a cenin</i>)
odborní pracovníci:	PhDr. Vladimír Horpeniak (<i>historik</i>) Mgr. Ivan Lukeš (<i>zoolog - ½ úvazku</i>) Mgr. Miroslav Buršík (<i>dokumentace současnosti, fotoarchiv, spolupráce se školami – 0,8 úvazku</i>) PhDr. Jan Lhoták Ph.D. (<i>historik, archiv,ář, knihovna - ½ úvazku</i>) Vladimír Vlk (<i>botanika, geologie a mineralogie</i>)
administrativní pracovnice:	Jaroslava Křížová
pokladna Sušice:	Dana Holzknechtová
úklid Sušice:	Jana Chmelenská
správce, údržbář, řidič :	Antonín Pfeifer
správce a úklid K. Hory:	Jana Uxová
správce depozitářů K. Hory a úklid:	Pavla Petrášová
dozor a úklid v Galerii Kašperské Hory:	Jana Weishäuplová (od.1.11.2019 úklid a správce depozitáře)
pokladna, dozor a úklid v Galerii K. Hory:	Alena Pilátová (od 1.11.2019)
správce depozitáře Břežany:	Miloš Smetana (<i>½ úvazku</i>)
pokladna, průvodce a úklid v Dobré Vodě:	Veronika Rubínková

pokladní, dozor a úklid v muzeu v Železné Rudě: Roman Rudský
ošetřovatel a krmič v Záchraně stanici : Mgr. Ivan Lukeš (½ úvazku)

Sezónní zaměstnanci od 1. května do 31. října

1 pokladní v Kašperských Horách
3 - 4 osoby na dozor v Kašperských Horách
2 - 3 osoby na dozor v Sušici

Sušice 30.3.2020

A handwritten signature in blue ink is written over a circular stamp. The stamp contains the text "MUZEUM ŠUMAVY" at the top, "příspěvková organizace" in the middle, and "SUŠICE" at the bottom, flanked by two small stars.

Mgr. Zdeňka Řezníčková
ředitelka Muzea Šumavy

PŘÍLOHY

Muzeum Šumavy Sušice, příspěvková organizace
Náměstí Svobody 40, 342 01 Sušice, IČ : 00075116
*Organizace je zapsaná v Obchodním rejstříku, vedeném krajským soudem
v Plzni, pod značkou Pr 748.*

Výroční zpráva o svobodném přístupu k informacím za rok 2019

Podle § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn, včetně souvisejících zákonů a předpisů, vydávám výroční zprávu o svobodném přístupu k informacím za rok 2019:

I.

Podle § 18 odst. 1 písm. a)

Počet podaných žádostí o informace: 0

Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti: 0

II.

Podle § 18 odst. 1 písm. b)

Počet podaných odvolání proti rozhodnutí: **Nebylo podáno žádné odvolání proti rozhodnutí.**

III.

Podle § 18 odst. 1 písm. c)

Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace: **Žádné rozhodnutí Muzea Šumavy Sušice, p.o. nebylo přezkoumáno soudem.**

Přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení: **Nebyly vynaloženy žádné výdaje.**

IV.

Podle § 18 odst. 1 písm. d)

Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence: **Výhradní licence nebyly poskytnuty.**

V.

Podle § 18 odst. 1 písm. e)

Počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení: **Nebyly podány žádné stížnosti podle § 16a .**

VI.

Podle § 18 odst. 1 písm. f)

Další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona: **Nebyly poskytnuty žádné další informace.**

V Sušici dne 6.1.2020

Mgr. Zdeňka Řezníčková
ředitelka muzea

Záchranná stanice Kašperské Hory – 2019

1	Poštołka obecná	14.1.	samec	dráty el.	Sušice	trvalý hand.
2	Káně lesní	19.1.	?	zesláblý jedinec	Kolinec	
3	Křivka ob.	22.1.	samec	poraněné křídlo	Srní	15.5. vyp.
4	Lyska černá	27.1.	?	neschopná letu	Sušice	28.1. úhyn
5	Strakapoud v.	3.2.	samice	sražena autem	Nezdice	15.2. vyp
6	Poštołka ob	5.2.	samice	dráty	Stachy	utracena
7	Dlask tl.	10.2	samec	?	Strašín	15.2 vyp
8	Zajíc polní	14.2.	samec	sražen autem	Kocourov	utracen
9	Žluna zel.	15.2	samice	chycena u silnice	Klatovy	úhyn
10	Stehlík ob	19.2.	?	neschopný letu	Běšiny	20.3. vyp.
11	Kachna div.	21.2	?	neschopná letu	Hrádek	5.5. vyp.
12	Labuť velká	25.2.	samec	dráty	Nezamyslice	15.5. vyp.
13	Sýkora kon.	28.2.	?	neschopná letu – náraz do skla	K. Hory	úhyn
14	Zajíc polní	1.3.	samec	mládě - vláčení	Ostružno	28.3.vyp.
15	Krahujec ob.	5.3.	samice	náraz do skla	Sušice	8.3. vyp.
16	Poštołka ob.	10.3.	samice	dráty	Klatovy	trvalý hand.
17	Strakapoud v.	11.3.	samice	kočka	Nezdice	úhyn
18	Zajíc polní	14.3.	samec	kočka	Soběšice	úhyn
19	Stehlík ob.	15.3.	?	náraz do skla	Vimperk	16.3. vyp.
20	Pušík ob.	18.3.	?	sražen autem	Vimperk	trvalá hand.
21	Špaček ob.	20.3.	?	zesláblý jedinec	DI. Ves	úhyn
22	Rehek dom.	21.3.	samice	náraz do skla	Strašín	23.3. vyp.
23	Kachna div.	26.3.	samec	zesláblý jedinec	Nezamyslice	15.5. vyp.
24	Ježek záp.	1.4.	samice	zesláblý jedinec	Tuškov	20.5. vyp.
25	Kvíčala ob.	6.4.	?	mládě	Vacov	29.4. vyp.
26	Kos černý	10.4.	?	2 mláděta	Čejkovy	29.4. vyp.
27	Káně lesní	12.4.	?	sražena autem	Hrádek	úhyn
28	Žluna zelená	15. 4.	samec	?	Vimperk	úhyn
29	Kuna skalní	15. 4.	samice	juv. na půdě	Klatovy	20. 7. vyp.

30	Kos č.	16.4.	?	juv.	Divišov	5.5. vyp.
31	Zvonek zelený	20.4.	samice	?	Kašp. Hory	úhyn
32	Veverka ob.	18.4.	samec	vypadlé mládě	Žihobce	20.5. vyp.
33	Zajíc polní	21.4.	samec	sražen autem	Stachy	utracen
34	Labuť velká	21.4.	samec	zamotán do vlasce	Zbynice	1.5. vyp.
35	Ježek záp	25. 4.	samice	sražena autem	Kocourov	úhyn
36	Veverka ob	26.4.		2 juv. - vypadlá z hnízda	Žihobce	20.5. vyp
37	Kuna skalní	26.4	samice	nalezena ve dříví	Hartmanice	1.7. vyp
38	Puštík ob.	5.5.	?	při kácení	Nezamyslice	15.8. vyp.
39	Poštolka ob.	6.5.	samec	dráty	Žihobce	utracena
40	Kalous ušatý	10.5.	?	juv.	Radešov	22.8. vyp.
41	Netopýr ušatý	11.5.	samice	nalezen ve sklepe	Bohdašice	11.5. vyp.
42	Zmije ob.	15.5.	Samec	transfer od chaty	Stachy	15.5.
43	Ledňáček říční	22.5.	samice	sražen autem	Nezamyslice	úhyn
44	Potápka roháč	26. 5.	?	?	Hrádek	30. 5. vyp.
45	Krahujec ob.	1.6.	samec	náraz do skla	Hartmanice	2.6. vyp.
46	Zajíc polní	6.6.	samice	kočka	Jiřičná	úhyn
47	Užovka hladká	14.6.	?	transfer od chaty	DI. Ves	
48	Výr velký	20. 6.	samec	zmáčený v zem. jímce	Kolinec	22.6 vyp
49	Sojka ob.	26.6.	?	juv.	Soběšice	15.7. vyp.
50	Straka ob.	27.6.	?	juv.	Vimperk	15.7. vyp.
51	Poštolka ob.	3.7.	?	juv.	Klatovy	29.9. vyp.
52	Luňák červený	10.7.	?	juv – vypadlé mládě	Horažďovice	stanice
53	Čáp černý	18. 7.	?	náraz do drátů	Horažďovice	stanice
54	Hrdlička zahradní	22.7.	?	kočka	K. Hory	úhyn
55	Zajíc polní	28.7.	?	kočka	Vimperk	úhyn
56	Poštolka ob	1.8.	Juv.	?	Klatovy	30.8. vyp
57	Drozd kvíčala	12.8.	?	kočka	Neznašovy	úhyn
58	Labuť velká	15.8.	samice	omotaná vlascem	Zbynice	15.8. vyp.
59	Veverka ob.	20.8.	samec	sražena autem	Radešov	utracena
60	Srnec. ob.	25.8.	samec	sražen autem	Nezdice	Předán mysl. hosp.
61	Rehek zahradní	29.8.	samice	kočka	Stachy	úhyn

62	Holub hřivnáč	1.9.	?	asi postřelen	Plánice	utracen
63	Včelojed lesní	10.9.	?	neschopen letu	Tuškov	15.9. vyp
64	Hrdlička zahradní	15.9.	?	kočka	Opolenec	úhyn
65	Lyska černá	20.9.	?	?	Klatovy	29.9. vyp
66	Dlask tlustozobý	21.9.	samice	?	Stachy	29. 9 vyp
67	Ježek záp.	26.9.		4 juv – zimování stanice		
67	Ježek záp.	29.9		2 juv – dokrm a zimování stanice		
68	Poštolka ob	5.10.	samec	dráty	Soběšice	utracena
69	Puštík ob.	12.10	?	sražen autem	Nalž. Hory	úhyn
70	Ježek záp	16.10		3 juv – dokrm a zimování ve stanici		
71	Hrdlička zahradní	25.10	?	neschopná letu	Plánice	11.11 vyp
72	Kos černý	29.10	samec	kočka	Čejkovy	11.11. vyp
73	Zvonek zelený	7.11.	samec	kočka	Bohdašice	úhyn
74	Veverka ob.	12.11.	samec	sražen autem	Nýrsko	úhyn
75	Křivka ob.	15. 11.	samice	?	Benešova Hora	12.12. vyp
76	Káně lesní	20.11.	?	?	Čachrov	28. 12. vyp
77	Ježek záp.	21.11.		juv. jedinec zazimován ve stanici		
78	Kvíčala ob.	26.11.	?	?	Soběšice	stanice
79	Hýl ob.	29.11.	samec	kočka	Kocourov	úhyn
80	Sýkora koň.	1.12	?	kočka	Nemětice	úhyn
81	Straka ob.	6.12.	?	asi postřelena	Hrádek	stanice
82	Kachna div.	10.12.	samec	neschopna letu	Plánice	stanice
83	Puštík ob.	15.12	?	náraz do auta	Vimperk	stanice
84	Strnad ob.	21.12	samice	?	Žel. Ruda	Stanice
85	Sýc rousný	26.12	?	sražen autem	Smí	Stanice

POZVÁNKY, PLAKÁTY

**Muzeum
Šumavy Sušice**
Vás zve na na vánoční výstavu betlémů

KUDY, TUDY K BETLÉMU

Výstava betlémů ze soukromé sbírky
pana Ivana Tišnovského z Vysokého nad Jizerou.

**Výstavní sál „V hradbách“
8.prosince 2018 – 28.února 2019**

Otevírací doba v prosinci 2018
úterý – sobota: 10⁰⁰ – 12⁰⁰, 14⁰⁰ – 16⁰⁰ hodin / neděle: 10⁰⁰ – 12⁰⁰ hodin
zavřeno: pondělí, 24.prosince (Středý den) a 31.prosince

Otevírací doba v lednu – únoru 2019
neděle, pondělí: zavřeno / úterý – sobota: 10⁰⁰ – 12⁰⁰, 14⁰⁰ – 16⁰⁰

Muzeum Šumavy – Dobrá Voda
ve spolupráci
s Ústavem pro studium totalitních režimů
Vás zvou na výstavu

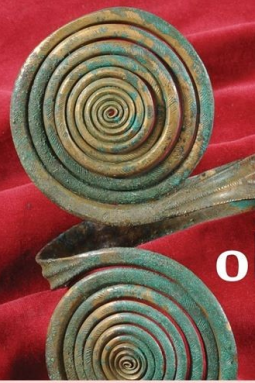
Ve znamení tří deklarací...

Šlechta v letech nacistického ohrožení
československého státu

Výstava potrvá do konce května 2019.

Poklady, depoty, obětiny ...

**Muzeum Šumavy – Dobrá Voda
červen – říjen 2019**

Jihočeské depoty od doby bronzové do novověku.

POZVÁNKA / EINLADUNG

Velvyslanectví Spolkové republiky Německo v Praze
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Sdružení „Přes hranici“ Zwiesel

a
Památník Hartmanice z.s., spolu se starostou Města Hartmanice

si Vás dovoluji pozvat na zahájení výstavy
Diplomacie mezi Prahou a Berlínem - dvojí začátek 1918/1993

dne 1. června 2019 od 18.00 hod.
v Horské synagoze Hartmanice

Výstava potrvá do 30. 6. 2019

Die Botschaft der Bundesrepublik Deutschland in Prag
Das Ministerium für Auswärtige Angelegenheiten der Tschechischen Republik
der Verein Über d'Grenz Zwiesel
und
der Verein Denkmal Hartmanice, zusammen mit dem Bürgermeister der Stadt Hartmanice

erlauben sich, Sie zur Ausstellungseröffnung einzuladen
Diplomatie zwischen Prag und Berlin - ein doppelter Anfang 1918/1993

am 1. Juni 2019, um 18.00 Uhr
in Bergsynagoge Hartmanice

Die Ausstellung dauert bis zum 30.6. 2019

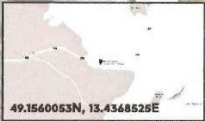
MUZEUM ŠUMAVY
V SUŠICI

TAMUS - TACHOVSKÝ ARCHIVNICKÝ
A MUZEJNICKÝ SPOLEK

mají čest Vás pozvat na

VERNISÁŽ NOVÉ TRVALÉ EXPOZICE
Muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě u Hartmanic
v úterý, 24. září 2019 (24. elul 5779) od 15.00 hodin

Mgr. Zdeňka Řezníčková, ředitelka Muzea Šumavy v Sušici - úvodní slovo
 PhDr. Ing. Fred Chvátal, autor expozice, předseda TAMUS - pohled do zákulisí expozice
 Václav Marek, autor 3D modelů - příběh vzniku modelů
 Komentovaná prohlídka s autorem expozice
 Číše vína

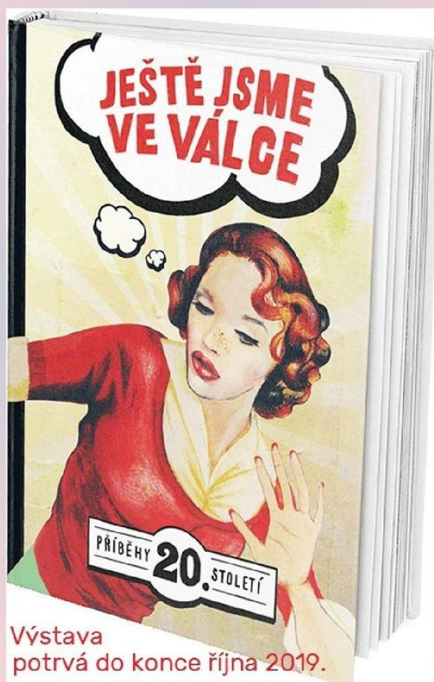

49.1560053N, 13.4368525E

Pozvánka platí pro dvě osoby.
R. S. V. P. (pouze neúčast)

MUZEUM ŠUMAVY - DOBRÁ VODA

Vás zve na komiksovou výstavu
mapující příběhy skutečných lidí z nedávné historie,
kteří se dostali do konfliktu s totalitní mocí.

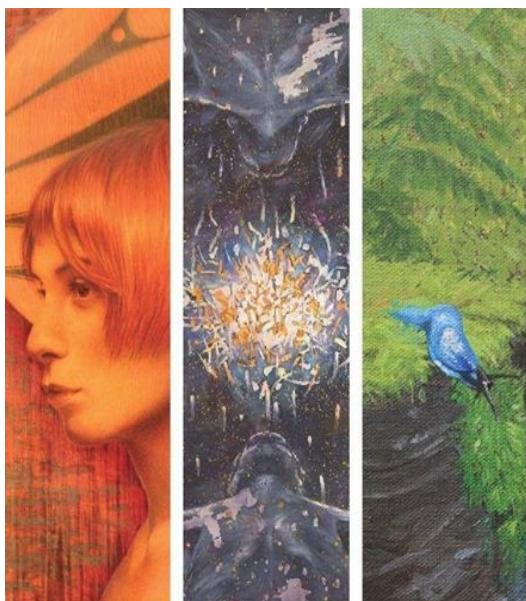
Výstava
potrvá do konce října 2019.

Československé legie 1914-1920

Muzeum Šumavy Sušice: únor – březen 2019

Muzeum Šumavy Sušice – Kašperské Hory Vás srdečně zve na zahájení výstavy obrazů

TAHEM SVĚTEM

Lukáš
JUNEK

Kristina
MÁLKOVÁ

Anna
PLEŠMÍDOVÁ

v sobotu 8. června 2019 v 18 hodin

výstavu uvede PhDr. Vladimír Horpeniak a autoři

hudba: MLP komorní trio

výstava trvá do 28. července

GALERIE MUZEA ŠUMAVY KAŠPERSKÉ HORY

Náměstí čp. 141, Kašperské Hory

út – so 9 – 17, ne 9 – 12 (červenec 9 – 17), polední pauza 12:00 – 12:45

BELIMO

**MUZEUM ŠUMAVY A
SOUKROMÉ MUZEUM ŠUMAVSKÝCH MINERÁLŮ VELHARTICE**

VÁS ZVOU NA VÝSTAVU

**MINERÁLY ZE ŠUMAVY
A POŠUMAVÍ**

MUZEUM ŠUMAVY ŽELEZNÁ RUDA

Výstava potrvá do konce března 2020

Otevřeno: úterý - sobota 9,00 - 17,00 hodin
polední přestávka 12,00 - 12,45 hodin

Muzeum v Sušici představuje kolekci textilních obrazů

Můj rodný kraj

1. 7. - 31. 8. 2019

Muzeum Šumavy Sušice
Adresa: nám. Svobody 40, Sušice

Tento soubor je nejen rozmanitou přehlídkou námětů a osobních pohledů na krásy Čech a Moravy, ale ukazuje i pestrou paletu textilních technik.

Autorka projektu Marcela Lisáková se nám při přípravě výstavy světila: "Tvorba textilních obrazů mi dává nejen prostor pro výjimečné vyjádření, ale umožnila mi navázat nová přátelství. Patchwork totiž není jen o šití, ale i o setkávání, povídání si a spolupráci. Kolekci jsme šily s nadšením a velkou pečlivostí a proto všichni doufáme, že se bude líbit a přinese chvilu radosti a pohody do našeho všedního života."

CO NÁS POTKALO VE XX. STOLETÍ

Beseda se spisovatelem Jiřím Padevětem

OD SAMETOVÉ
REVOLUCE 30

V letech 1938 až 1953 byli obyvatelé areálu dnešní České republiky postupně vystaveni krutosti dvou zvrhlých totalitních režimů, nacismu a komunismu.

Jak se v tomto období žilo, bojovalo a umíralo a neseme si dědictví totalit dodnes?

18. 10. | 17.00
Muzeum Šumavy
Sušice | 50 Kč

Beseda se koná za finanční podpory Plzeňského kraje - www.turisturaj.cz.

www.kulturassusice.cz

PLZEŇSKÝ KRAJ

Muzeum Šumavy Sušice
Vás zve na výstavu

DĚTSKÝ SVĚT

Výstava (nejen) kočárků ze soukromé sbírky paní
Barbory Rutkayové ze Sušice

Výstava ve výstavním sále muzea „V hradbách“
potrvá do konce března 2020.

Muzeum Šumavy Sušice – Kašperské Hory
ve spolupráci s SČUG Hollar vás zvou na výstavu

PUTOVÁNÍ ŠUMAVOU po stopách Josefa Váchala

Zbyněk Hraba
Petr Palma
Pavel Piekar
Ladislav Sýkora

Vernisáž se koná v sobotu 14. září v 16 hodin

Výstavu zahájí Vladimír Horpeniak a Pavel Piekar
Hudební doprovod:

Ivana Klimentová, sólistka Opery DJKT v Plzni - zpěv
Jan Aschenbrenner - klavír

Výstava otevřena v Galerii Muzea Šumavy v Kašperských Horách
od 14. 9. do 31. 10. 2019

Otevírací hodiny: úterý – sobota 9 – 17 hod., neděle – 9 – 12 hod.

Pavel Piekar

Ladislav Sýkora

Josef Váchal

Petr Palma

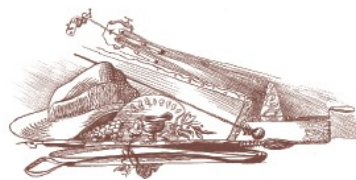

Zbyněk Hraba

*Výstava obrazů, grafik a soch akademického malíře
Miroslava Houště začíná slavnostní vernisáž 3. 8. 2019 v 15.15 hod.
v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách a potrvá do 8. 9. 2019*

*Otevřeno úterý–neděle 9–12, 12.45–17.00.
V zítří v neděli otevřeno do 12 hod.*

*Slavnostního zahájení se zúčastní:
Ak. mal. Mirek Houšť, ředitelka muzea Mgr. Zdeňka Řezníčková,
PhDr. Vladimír Horpeniak, doc. MUDr. Tatána Maříková,
prof. Ing. Vladimír Mařík, sopranistka Markéta Fassati, klavírista Štěpán Kos.*

*Program koncertu:
L. Ardití – Árie "Il Bacio"
J. Křička – píseň "Co je v mém srdci lásky"
G. Paisiello – Árie "Nel cor più non mi sento"
A. Dvořák – Árie Rusalky "Měsíčku na nebi hlubokém" z opery Rusalka
Modernje Radek Nakládal.*

Přírůstky - 2019

Jan Hála

Hodinářství Blahouš, Sušice

Sklárna Rajske

Pavel Piekar

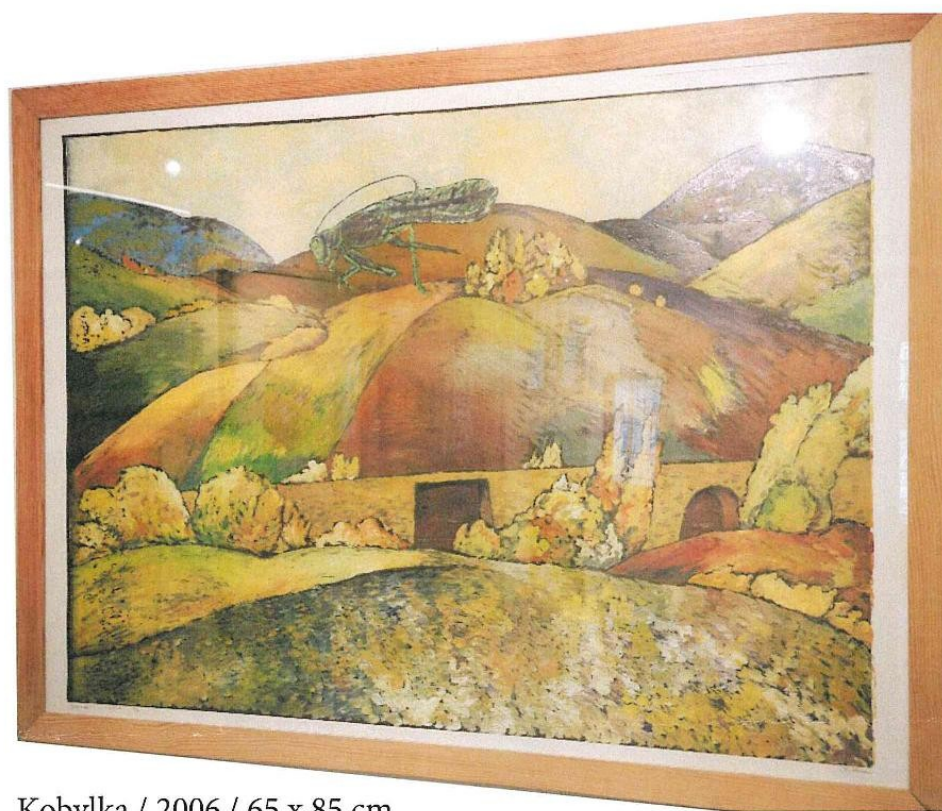
Otava / 2014 / 47 x 65 cm — 4000

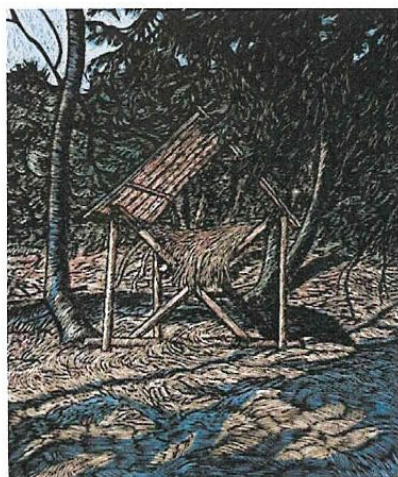
Plešné jezero / 2018

4

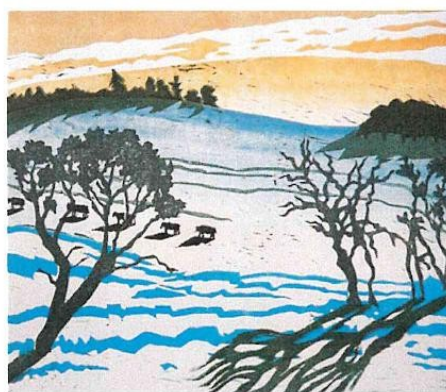
Ladislav Sýkora

Kobylka / 2006 / 65 x 85 cm

Krmelec / 2019 / 25 x 15 cm

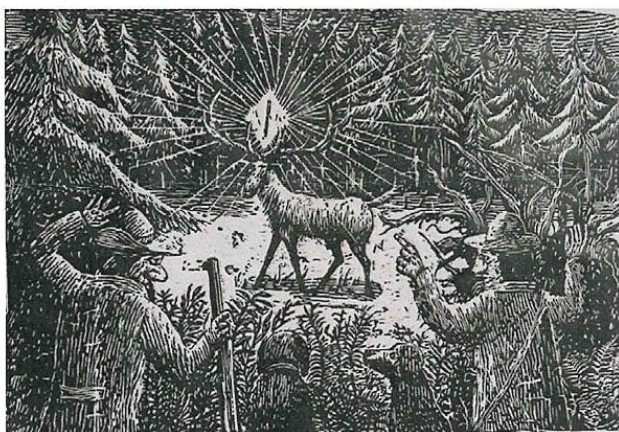

Na stráni / 1999 / 29 x 32 cm

Petr Palma

Dříví v lese / 2019 / 44 x 66 cm

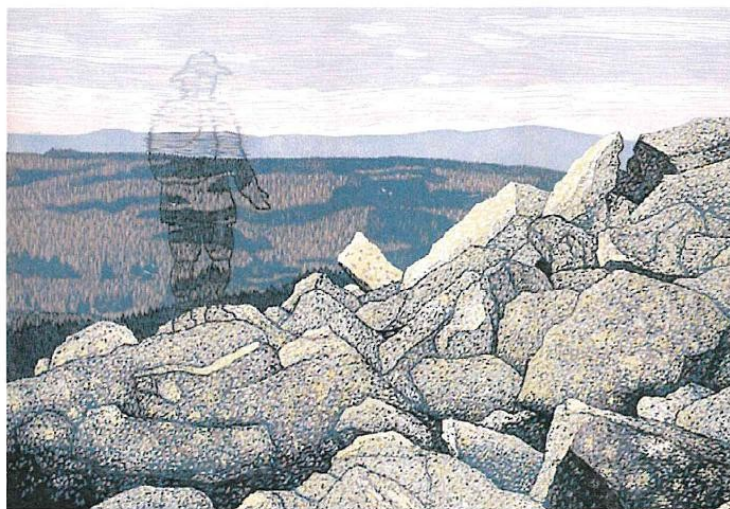

Zjevení svatého Huberta v oblasti
Strážného / 2017 / 29 x 43 cm

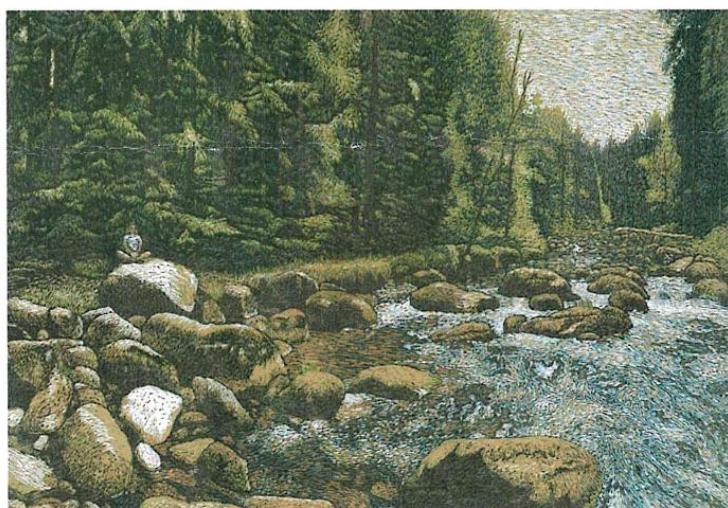

Rozjímání šumavského dřevorubce /
2017 / 25 x 34 cm

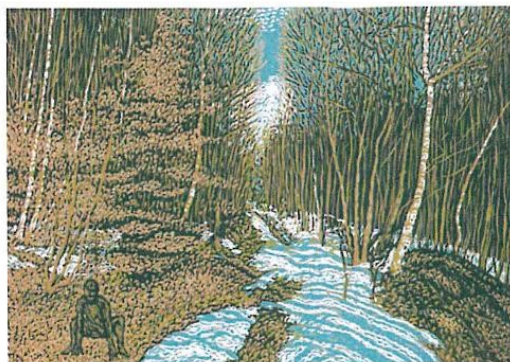
Zbyněk Hraba

Na Luzném / 2015 / 44 x 64 cm

Vydra / 2019 / 44 x 64 cm

Jarní tání / 2019 / 20 x 29,7 cm

VI. sběr - pečetítko

Galerie Art Praha:
Bohumil Ulrych: Pradleny

